

“ÖNCÜ İKTİBAS”



Gündemle Yüz Yüze – Gazete Yazıları Seçkisi

Yıl: 1 Sayı: 1

15 Temmuz Şehitleri Özel Sayısı

SIĞINAKTAN BİLDİRENLER

15 Temmuz gecesi herkes bir yerinden tuttu demokrasinin, vatanın. Taksicisi, servisçisi kontak kapattı caddedeki tankların önünde.

Devamı, sayfa 3'te...

SELÂ

Diyanet, geçen hafta yaşadığımız darbe girişimi sırasında bütün camilerde sabaha kadar selâ verdirdiği için bir kesim rahatsız oluyor.

Devamı, sayfa 4'te...

NELER YAPMALI

Olağanüstü günler yaşadık, yaşamaya devam ediyoruz. Asırlardan beri Anadolu topraklarında böyle bir ihanet yaşanmadı.

Devamı, sayfa 6'da...

HADDİMİZ SERHADDİMİZ

Sokak sevgimiz küçüklüğümüzden. Çişimiz gelince umursamaz ve atlatır, annemiz çağırmaıı unuttuğunda nasıl sevinirdik.

Devamı, sayfa 7'de...

ASIL AMAÇ İÇ SAVAŞTI

Yazıya başladığım an itibariyle şehit sayımız 208. Bin beş yüze yakın yaralımız var. Şehitlerimize rahmet, yararlılarımıza acil şifalar diliyorum.

Devamı, sayfa 11'de...

ASIL HEDEF TÜRKİYE

Ortalık karışık. Gerçekten çok karışık... Bilgi kirliliği tavan yapmış durumda. Her kafadan bir ses çıkıyor.

Devamı, sayfa 14'te...

BU NASIL MİLLETMİŞ

15 Temmuz 2016, bir darbe girişimi olduğu için değil, bir millet sokaklara inerek darbeyi önlediği için tarihi bir gündür.

Devamı, sayfa 16'da...



VAROŞLARDAN GELEN KAHRAMANLAR

Şehrin en uzak yerlerinden geldiler. Taşrasından, çevresinden, varoşlarından, köyünden, bucağından...

Devamı, sayfa 2'de...

FUAT AVNİ'Yİ KULAĞINDAN VURDULAR

Tarih Fetuhullah Gülen gibi eli kanlı bir “din adamı” na şahit olmamıştır.

Devamı, sayfa 3'te...

DARBİYİ DARBECİYE SORMUŞLAR

15 Temmuz gecesi en çok aranan, telefonu en çok meşgul olan, telefonu en çok çalan isimlerden biri, darbenin kilit isimlerinden Mehmet Dişli' ydi.

Devamı, sayfa 8'de...

DARBE GECESİNİN KAHRAMANLARI

Tayyip Erdoğan: Tam bir liderlik yaptı. En küçük bir tereddüt göstermedi. Halkı meydanlara çağırdı. O çağrının ardından hava döndü.

Devamı, sayfa 9'da...

KATİL HESAP VERECEK

İlhan Bey'i tanıma şansım olmadı... Mustafa Varank kardeşimin ağabeyiydi. Erol Olçak ve Mustafa Cambaz'ı tanıyorum...

Devamı, sayfa 5'te...

BUNLARI YEMİNLERİ DEĞİL DE BEDDUALARI MI YÖNLENDİRDİ

Kendi halkının üzerine ateş açmak... Ülkenin kurumlarını bombalamak... Köprülere, yollara ölüm tuzakları kurmak...

Devamı, sayfa 10'da...

BİZ BÜTÜN RENKLERİYLE MİLLETİZ

Hainlerin kim olduğunu, hangi amaçla hareket ettiklerini artık hiç tereddüde yer vermeyecek şekilde gördü bu millet.

Devamı, sayfa 10'da...

“AMA BİZ DEMİŞTİK”

DİYENLERE NAZİK UYARILAR

Gülen'in örgütlü yapılanmasının neden olduğu felaket sadece Gülen Cemaati'ni değil öteden beri bütün dindarları...

Devamı, sayfa 12'de...



Derya Öncü Lisesi Kültür Edebiyat Kulübü Yayınıdır

VAROŞLARDAN GELEN KAHRAMANLAR

Şehrin en uzak yerlerinden geldiler. Taşrasından, çevresinden, varoşlarından, köyünden, bucağından...

Yıllarca uzak durdukları yere geldiler. Şehrin ana arterlerine, sosyolojinin “merkez” dediği yere.

“İnkılap varmış, dediler. Hükümeti devirdiler dediler. Yani Menderes gibi, Tayyib'i kurtarmaya 'canı isteyen gelsin' dediler. Köydekilerle toplandık Kazan'ın merkezine geldik. 'Ne oluyor asker abi' dedik, Çekti vurdular bizi. Hazırlıklı değildik.” Köyün kente, kırın merkeze müdahalesi böyle başladı.

.../...

Vatan Caddesi'nde elleriyle tankı durdurmaya çalışanlar onlardı. Elleriyle bir tankı durdurabileceğini düşünenlere, dünyada kimse inanmaz. Ama durdurdular. Beylikdüzü'nden lokantacı çırağı, park bahçelerde işçi, oto yıkmada silici. “Darbe varmış, Reis 'sokağa inin' dedi indik. Valla iyi oldu, zırhlı aracı durdurduk.”

.../...

Bir insanın silaha karşı gömleğini yırtarak, “vur erkeksen” diye bağırdığını sadece filmlerde, bir de bu ülkede görürsünüz. Vurdular. Diğeri bağırdı bu sefer, onu da vurdular. Sonra bir diğeri bağırdı:

“O mermin elbet bitecek”.

Boğaziçi Köprüsü, vurula vurula isyancının kurşununu bitiren o kahramanların sayesinde kurtuldu.

“O tankın içinde kaç mermi var ha! 50 mi, 100 mü?... At bakalım üstümüze. Peki, onlar bitmeyecek mi?” O köprü, tank mermisine karşı direnen o varoş kahramanlarının sayesinde bugün var. Ümraniye'de fırıncı, Sultanbeyli'de bakkal, Taşdelen'de markette temizlikçi... Köprüyü kurtarmayı namus bilmişlerdi.

.../...

Belki de hayatında ilk defa Ulus'u görmüştü biri. Yanımda duruyordu.

“Abi AK Parti İl Başkanlığı'nı kurtardık. Alibeyköy'den geldik. Orası yakın ya, orayı kurtardık önce. TRT'yi de basmışlar dediler. Bir abinin arabasıyla geldik. Teslim olsa da bu şerefsizler, Vatan'a gitsek. Orada ihtiyaç varmış.”

Sonra demir parmaklıklara gitti. “Olum manyak mısınız siz ya? Olum Feto'ya güvenip darbe mi yapılır ya? Gel teslim ol polis abilere. Deli olma olum.”

Sade, basit, sıradan cümlelerle bir gerçeği anlatıyor, irfan denen şeyi, feraset denen şeyi, vatan sevgisi denen şeyi, sokakta bize öğretiyorlardı.

Okumamışlardı ama okumuş insanların ahmakça yaptıkları yanlış düzeltiyorlardı. İrfanın, ferasetin, cesaretin; bilgiden, eğitimden, öğretimden daha üstün olduğunu bize sokakta, ayaküstü gösteriyorlardı. Felsefe dersi böyle verilir.

Teyze konuşuyor: “Nasıl yani, böyle darbe yapıp, Tayyib'i götürecekler mi? Ya akılsız mı bunlar? Ya deli mi bunlar?! Menderes'e yaptıklarını mı yapacaklar? Ula deli mi bunlar?”

.../...

Taksim Meydanı, bir çarşafli kadının şoförlük, yanına açık bir başka kadının muavinlik yaptığı damperli kamyonu ilk defa şahitlik etti. O sarı kamyon, içindeki o bayraklı adamlar, kadınlarla, bir milletin ana damarını temsil ediyordu aslında.

Sorsan demokrasi, insan hakları, hukukun üstünlüğü gibi süslü kelimeler etmezler. “Ya bu vatani sokakta mı bulduk, aha bu manyaklara bırakır mıyız?” diye, bir tarih bilimi dersi verdiler. Kurtuluş Savaşı'ndaki Nene Hatun, Erzurum'daki Kara Fatma, onların atasıydı ama bunun süslü cümlesini kurmaya tenezzül etmiyorlardı.

.../...

“Kefenimizi giyer, sokağa çıkarız” diyen gençleri alaya aldılar, aşağıladılar. O gün kefen gibi beyaz gömlekleriyle, dünyanın en büyük ordularından birinin Genelkurmay'ı işgal edilince, oraya akan onlardı. İçeri girdiler, koridorlarında isyancı aradılar. O beyaz gömleğinden vuruldu biri, “aha kolumdan vuruldum” diye de videoya çekti. Bir Kürt genciydi. Yanındaki arkadaşı ise şehit düştü. Şaka yapmıyorlardı. Kefenle çıkmışlardı sokağa.

“Tankın üstüne çıkarız” derken, kimse inanmadı onlara. Daha da ileri gittiler, tankın içine girdiler, sürdüler, tur attılar caddelerde. “Rahat olun, tankı ele geçirdik”.

Rizeliydi muhtemelen. “Aha bu tank nereye gideyü” diyordu, bir eliyle tank mermisi düşmesin diye tutarken.

Bir insanın çıplak elleriyle tankı nasıl ele geçirebileceğini, hiçbir askeri okul, hiçbir akademi, hiçbir pozitif bilim öğretmez.

'Delilik' derler. O 'deliler' bunlar işte. Bir de, “rahat olun” diye bize video mesaj gönderdiler.

'Rahat olun' dedikleri, merkezi temsil eden, sosyokültürel üst sınıf. 'Rahat olun' dedikleri, sermayeyi, medyayı, bürokrasiyi, akademiyi temsil edenler.

.../...

Sosyolojinin tüm kurallarını değiştirdiler.

Askeri kuralların tümünü alt üst ettiler.

Siyaset biliminin tüm argümanlarını, buruşturup attılar.

Basit, sade, sıradan...

İnançlı, fakir, gariban, vatansever... Kesinlikle vatansever.

Taşranın çocukları, o gün ülkenin kaderini değiştirdi.

Merkez, demokrasiyi özgürlüğü için değil, konforu için istiyormuş meğer. Askerin olduğu bir yönetimde de konforlarını sürdürebilirlerdi. O yüzden darbe başarısız olana kadar sustular. Kazanandan yana olacaklardı.

Taşra ise, özgürlükleri için demokrasiyi savundu. Askerin olduğu bir yerde, onların içinden gelen 'Tayyib'in' yaşamını sürdüremeyeceğini biliyorlardı. O yüzden Erdoğan, 'sokağa çıkın' dediğinde tereddüt etmediler.

O gece birçoğumuz oradaydık. Her kesimden insan gördük ama en çok onlar vardı.

En cesurumuz onlardı, en önde onlar vardı ve hepimizin hayatını kurtardılar.

240 şehit, 1500 yaralı... Hepsii Anadolu çocuğu...

.../...

Varoşların kahramanları hala meydanlarda.

Gidip görün, alınlarından öpün onları.

Kemal ÖZTÜRK / Yeni Şafak / 20.07.2016

15 Temmuz gecesi herkes bir yerinden tuttu demokrasinin, vatanın. Taksicisi, servisçisi kontak kapattı caddedeki tankların önünde... Polisi halkının önünden yürüdü... Gazetecisi, televizyoncusu, basılacağını bile bile işyerini terk etmedi. Manşetini, ekranını darbecilere teslim etmedi, siyasetin, ahalinin direnişine omuz verdi... Siyasetçilerimiz de işlerinin başındaydı o gece. Ak Parti'den, CHP'den, MHP'den vekillerimiz... Meclis bombalanırken Genel Kurul'u terk etmeyi reddeden Bekir Bozdağ'ın cesaret tiradı hâlâ kulaklarımızda. Evet, bu halk hep beraber ülkeyi bozup, karıştırıp, yıkıp işgale açık hale getirmeye çalışan küresel muktedirlere ve onların tetikçisi Fetullahçılara, PKK'ya, IŞİD'e aman vermedi o gece.

7 Ağustos'ta da Yenikapı'da milyonlar yan yana gelip, farklılıklarını koruyarak demokrasi, vatan, laiklik ve ulusal güvenlik müşteregini tarihe perçinledi. Ama o gün bugündür, asıl dışarıyı huzursuz etmesi gereken bu birlik beraberlik halinden, içeride de rahatsız olanlar var. Düne kadar "kutuplaşıyoruz" ezgisinin ardına takılıp ne kadar Türkiye düşmanı varsa barışmamızı isteyenler sanki bu şirinlik muskaları değildi. Şimdi tutmuş, bu halkın, tamamen kendi bilinci ve iradesiyle o gece sokakta kucaklaşmasını açıkça hazmedemiyorlar... Bu ülke için ölenlere, yaralananlara, kısacası cesaret edenlere kibirli parmaklarını sallayıp akıl veriyorlar. Tıpkı dün, Kurtuluş Savaşı'nda ülkeyi kurtaran yoksullara, köylülere ulusal bayramlarımız haricinde "ayak takımı" muamelesi yaptıkları gibi. O geceyi sığınakta geçirdikleri halde başımıza 15 Temmuz kahramanı kesilenlerden biri, Kılıçdaroğlu, geçen darbe gecesini anlatıyordu. Yo onurlu bir siyasi gibi günah falan çıkartmadı. Tuttu, darbe gecesi, sığınağa inme tekliflerini reddedip, tıpkı Salvador Allende gibi halkının direnişine bizzat sahada önderlik eden Cumhurbaşkanı'na sardı yine.

Yüksek güvenlik prosedürlerini elinin tersiyle iten... İçinde bebek yaştaki torunlarının olduğu uçağın pilotuna, darbecilerin işgal ettiği Atatürk Havalimanı'na iniş emri veren Tayyip Erdoğan'a "Beyefendi Marmaris'te tatil yapıyordun" dedi. Nereden mi bildiriyordu Kemal Bey? Yok, canım sığınaktan falan değil. Ciner'in televizyonlarından birindeydi işte. Çiller darbe gecesi gelen askerlere ne dedi? Darbe gecesi halkını yalnız bırakıp güvenli bölgelere taşınan siyasilerin bini bir para. Buna karşın, siyasetin içinde olmadığı, bir anlamda köşeye çekildiği halde görevini sürdürenler de var. İşte, aktif siyaset ara verdiği halde o gün Yenikapı'da da yerini alan eski Başbakanlarımızdan Tansu Çiller onlardan biri. Yaz sonunda Çiller'le bir yemekte sohbet etme imkânı buldum. En çok merak ettiğim şeyi sordum hemen. Darbe gecesi ne yapmıştı? Haber üzerine, Yunan adalarını kapsayan seyahat planını da iptal ettiğini anlatan Tansu Hanım, askerlerin gelip kendisini "güvenli bölgeye götürmek" istediklerini anlattı. Ancak o, bu teklifi korumalarıyla askerler arasında gerginlik çıkması ihtimalini de göze alarak reddediyor. Ve askerleri "Hiçbir yere gitmeyeceğim, burada kalıp ülkem için elimden ne geliyor ona bakacağım" diyerek gönderiyor. Övünün... Morallerinizi bozmalarına, ağıtlarına, sahte yakınmalarına bakmayın siz. Bugün dünden iyi, yarın daha iyi olacak. Kurulduktan 93 yıl sonra yine saldırı altında olan ama yine başını dik tutan Cumhuriyetimizin doğum gününü gururla kutlayın. Nice yıllara...

Tarih Fetuhullah Gülen gibi eli kanlı bir "din adamı" na şahit olmamıştır. İşte, 15 Temmuz darbe girişiminde ortaya çıkan gerçekler karşısında herkes şaşkın. Ortaokuldan itibaren kendilerini gizleyen, uyuyan hücreler halinde 30 sene sonraki 15 Temmuz darbesine hazırlanan general/amirallerin itirafları her şeyi anlatıyor. F. Gülen şeytanın bile aklına gelmeyen metotları, imkânları, yolları kullanmış. Rüşvet vermek, insanları dinleyip zaafalarını tespit edip kayıt yaparak şantajla başvurmak, milletin evladına daha ortaokul sıralarından el koyup kendi devletine bir ajan gibi yerleştirmek, bunun için sınav sorularını çalmak... En kritik kademelerde yargı-emniyet ve silahlı kuvvetlerde otonom bir yapı kurmak... ABD'ye gönderdiği elemanlarını istihbarat, provokasyon, psikolojik harp ve algı operasyonlarında uzmanlaştırmak... Daha neler neler...

Ama Gülen'in en şeytani yollarından biri sosyal medya denen iletişim alanını kullanmasıdır. Bu alanın en bilinen unsurları da Facebook, Twitter ve WhatsApp. Bunların sahipleri de ABD'li şirketler. 15 Temmuz'da darbe girişiminde bulunan FETÖ beyin takımı, kriptolu telsizler yerine mobil mesajlaşma uygulaması olan WhatsApp'ı kullandı. Bu iletişim zemininde uçtan uca şifreleme sistemiyle iki tarafın yapmış olduğu mesajlaşma, 3'üncü bir kişi tarafından hiçbir şekilde görüntülenemiyor, bilinemiyor... Ama herkes tahmin eder ki, bu yazışmalardan CIA haberdar oluyor.

Gelelim Fuat Avni meselesine. 3 milyondan fazla takipçisi olan Fuat Avni isimli hesaptan ilk tweet 18 Şubat 2014 tarihinde atıldı. Aynı anda AK Parti, hükümet, bakanlıklar, genelkurmay, yargı, emniyet içinden bilgiler servis edilmeye başlandı. Bir kişi aynı anda bunları yapamazdı. Fuat Avni tam bir beşinci kol gibi faaliyet gösteriyor, attığı tweetler başta Zaman ve Sözcü gazetesi olmak üzere manşetlere çekiliyor, kamuoyu yönlendiriyordu. Erdoğan'a ve hükümete karşı algı operasyonunda başı Fuat Avni çekiyordu. CHP bile Fuat Avni'yi kaynak gösteriyordu. Ben, bu köşede 10 Eylül 2015'teki "Fuat Avni, Paralel Yapı ve CIA" başlıklı yazımda, "Fuat Avni, Pennsylvania merkezli, aralarında psikolojik harp uzmanlarının da bulunduğu bir istihbarat havuzu" diye yazdım. Ama en ilginç yazı, 2 Eylül 2015'te Zaman'da çıktı. Lale Kemal, Türkiye'deki tehlikeli gidişata artık dışarıdan müdahale olacağını, Fuat Avni'nin CIA içinde bir hesap olduğunu, artan otoriterleşmeyi deşifre etmek için kullanıldığını yazdı. (Bu yazı ile aba altından sopa gösterildi)

Bütün tepkilere, itirazlara ve Türkiye'nin müracaatlarına rağmen Twitter şirketi hesabı kapatmadı. (CIA kapatmaz zaten.) Ancak bugün çarpıcı bir gelişme var. 15 Temmuz darbe girişimi ile ilgili olarak yürütülen soruşturma ve gözaltına almalar neticesinde Pennsylvania'daki Fuat Avni istihbarat havuzunun kaynaklarının kimler olduğu ortaya çıkmaya başladı. Cuntacılar arasında yer aldığı söylenen Cumhurbaşkanlığı başyaveri, Cumhurbaşkanlığı özel kalem danışmanı, kuvvet komutanlarının ve genelkurmay başkanının darbeye destek veren emir subayları baş şüpheliler. Başbakanlık Veri Toplama Merkezi İstihbarat Şefi Akif Mustafa Koçyiğit ve bilgisayarlar üzerinde çalışan 9 mühendisten oluşan ekibi de Pennsylvania'daki havuzun başka bir kaynağı olarak gözaltındadır. Fuat Avni bu defa kulağından vuruldu. Ancak hesabın şifresi Pennsylvania'da olduğu için kapanması kolay değil. Düşünebiliyor musunuz, devlete ilgili en gizli bilgiler hainler tarafından Pennsylvania'ya, aynı anda da CIA'ya ulaştırılıyor...

SELÂ

Diyanet, geçen hafta yaşadığımız darbe girişimi sırasında bütün camilerde sabaha kadar selâ verdirdiği için bir kesim rahatsız oluyor...

Bu yüzden birkaç yerde küçük hadiseler çıktı ama tepkilerin utanmazı İzmir’de yaşandı: Selâdan hoşlanmayan ikisi kadın biri erkek üç genç Narlıdere ilçesindeki Kutlu Yalmaç Camii’ni basıp belki babalarından da yaşlı olan müezzini tartakladılar ve sonra da gözaltına alındılar...

Sosyal medyada yapılan yorumlarda bazı kişilerin tepelerinde uçan F-16’ların sesinden değil de selâdan rahatsız olduklarını herhalde fark etmişsinizdir...

Üstelik **“Diyanet selâ okunması talimatını hangi akla hizmet için verdi?”** diyenler sadece bunlardan ibaret değildi, bazı gazetelerin internet sitelerinde de **“Nereden çıktı bu selâ?”** tarzında haberler vardı...

Bir gazeteci olarak ifade etmem zor ve belki de ayıp olacak ama söylemeden edemeyeceğim: Basınının günümüzdeki en önemli özelliklerinin başında, Türkiye’nin Müslüman bir memleket olduğunun bir türlü farkına varamamış olması gelir!

Camilerin cuma namazı cemaatine dar gelmesi yüzünden namazın asırlardır sokaklara taşması basınımızı sanki yeni bir hadise imişçesine şaşırtır, ezanın hoparlörle okunması bazı hassas kulakları rahatsız eder, hele Kurban Bayramı geldi mi bir **“kan”** ve **“katliam”** tartışmasıdır başlar...

Çok Örneği Var!

Hem basın, hem de halkın dar bir kesiminin hissettiği rahatsızlıkların sebebi işte budur, yani Türkiye’nin dininin ne olduğunun pek hatıra gelmemesidir.

Aynı tuhaflik ve rahatsızlık camilerde selâ verilmesi sırasında da yaşandı ve arkasından da malum tepkiler geldi...

Dolayısı ile bazı çevrelerin pek anlamadıkları **“selâ”**nın ne olduğunu ve minarelerden devamlı şekilde selâ verilmesinin geçmişteki birkaç örneğinden söz edeyim:

Arapça aslı **“salâ”** olan **“selâ”**nın ilk mânâsı **“namaz”** dır, dua anlamına da gelir, zamanla **Hazreti Muhammed**’in övülüp şefaatinin istendiği dinî bir musiki hâlini almıştır. Selâ bayram sabahlarında, cuma gecelerinde, cuma namazlarının öncesinde,

kandillerde ve cenazeler kaldırılmadan verilmiştir ve verilmektedir.

Selânın bir diğer özelliği halkı önemli olaylardan, özellikle de büyük hadiselerden haberdar etme vasıtası, yani bir gelenek olmasıdır. Ani hadiseler, felâketler yahut büyük zaferler halka sadece bizde değil, bütün İslâm dünyasında asırlar boyunca selâ ile duyurulmuş, millet bir şeyler olduğunu minarelerden verilen selâlar sayesinde öğrenmiş ve selâ **“şevki canlı tutma”** vazifesi de görmüştür.

İşte, daha eski devirlere uzanmadan, son iki-üç asırda günler boyunca verilen ve tarih kitaplarında ayrıntıları ile anlatılan birkaç selâ: 1703’te patlayan ve **İkinci Mustafa**’nın tahttan indirilmesi ile neticelenen **“Edirne Vak’ası”** sırasında Edirne ile İstanbul camilerinin minarelerinden günlerce selâ verilmiş, aynı selâlar 1730’da yaşanan Patrona İhtilâli’nin başlamasından itibaren işitilmişti...

Günlerce Devam Etmisti...

Bundan 25-30 sene öncesine kadar hayatta bulunan nesil gayet iyi hatırlardı: 1914’te ve 1919’da günlerce aralıksız selâlar verilmişti: Birinci Dünya Savaşı’na girişimizin hemen ardından çıkartılan cihad fetvasının 14 Kasım 1914 günü Fatih Camii’nde okunması sırasında sadece İstanbul’un değil, imparatorluğun haber verilebilen hemen her yerinde minarelerden yirmi dört saat boyunca selâlar yükselmiş, aynı selâlar İzmir’in işgal edildiği 15 Mayıs 1919’da yine gün boyunca işitilmiş ve halk Yunan işgalinden selâlar vasıtasıyla haberdar olmuştu.

1974 Temmuz’undaki Kıbrıs Harekâtı’nın başlamasının ardından minarelerden yine selâların yükseldiğini gayet iyi hatırlarım! Bağdat’ı da öyle... Amerikan birliklerinin 3 Nisan 2003’te havaalanı üzerinden Bağdat’a girmelerinin hemen ardından, şehirde tank, top ve makineli tüfek taramaları ile beraber selâlar da işitilmişti. Ama bu selâların niçin, yani **“Saddam’dan çok şükür kurtulduk”** mu yoksa **“Devlet elden gitti, işgale uğradık”** maksadıyla mı verildiğini o zaman da anlayamamıştım, bugün de bilemiyorum.

Bütün bu tatsızlıkların son bulmasının tek bir yolu vardır: Basının ve milletin bir kesiminin uzayda yahut Kafdağı’nın arkasında değil, Türkiye’de yaşadığımızı hatırlaması!

KATİL HESAP VERECEK

İlhan Bey'i tanıma şansım olmadı... Mustafa Varank kardeşimin ağabeyiydi. Erol Olçak ve Mustafa Cambaz'ı tanıyorum... Erol'la neredeyse bütün bir gençliğimizi "yoksunluklar" içinde, gelecek düşleri kurarak birlikte yaşadık. "Anlatılmaz, yaşanır" denir ya... Erol'u nasıl anlatacağımı bilemiyorum. Bütün bir günü küçük ofisinde "çalışarak" (büyük hayaller kurarak) geçirir, akşamları Erenler Kiraathanesi'nde "şiir ve edebiyat muhabbetine" dâhil olurdu. Herkesin müşkülüne koşardı. Her meseleyi çözmekle sorumlu hissedirdi kendini. Binbir zorlukla eline geçirdiği üç kuruşu mutlaka paylaşırdı. Bunu yapmazsa huzursuz olurdu. Okullar bitti, herkes hayatına farklı bir yön çizdi, küçük oba dağıldı. Erol da, bir süre sonra hayallerine kavuştu. Büyük işler yapan bir reklâmcı oldu. Herkesin müşkülüne koşma alışkanlığını sürdürdü ama... Kaç kez, Cumhurbaşkanımızın seyahatlerinde karşılaştık. Erol, solgun bir gölge gibi Erenler Kiraathanesi'nin kapısında süzülen eski Erol'du... Eski fedakâr insandı. Hiçbir şey değişmemiş gibi... Hiç zaman akmamış gibi... Hayatımız farklılaşmamış gibi... Dost olma, arkadaş kalma, eski hukuku koruma ahlakını sürdüren ender insanlardan biriydi.

İblis'in maklubeci darbecileri Erol'u ve 16 yaşındaki oğlunu Boğaziçi Köprüsü'nde katlettiler. Nasıl bir hedefe yöndediklerini bilerek ateş ettiler bence. Tanıdıkları için ateş ettiler. Bir yerlere mesaj göndermek için ateş ettiler.

Mustafa Canbaz'la Yeni Şafak'ta birlikteydik. 7 yıl aynı havayı teneffüs ettik. Bütün olumlayıcı sıfatları bir araya getirseniz, Mustafa Canbaz'ı anlatamazsınız. Kelimeler yetersiz kalır. Bir insan bu kadar mı pozitif olur, bu kadar mı güzel olur, bu kadar mı "hayat" kokar? Batı Trakya kökenliydi... Hep (sanki) bir şeyleri kovalardı, hep bir şeylerin olmasını beklerdi... Farklı ve tatlı şivesiyle anlattığı "Yaşar yaşamaz hikayeleri, "vatandaş" olmak için sürdürdüğü destansı (ve yerine göre komik) mücadele...

O an için "imkânsız" görünen bir iş mi yapmak istiyorsunuz? Mustafa'ya koşabilirsiniz. Haber mi lazım? Ya da elinizdeki haberleri birilerine toparlatmak mı istiyorsunuz? Mustafa... Sahada muhabire mi ihtiyacınız var? Mustafa...

İblis'in "maklubeci" darbecileri Mustafa'yı da katlettiler. Hiç Allah'tan korkmadılar... İblis, bugün, panikle, yabancı medyaya Türkiye'deki aşağılık darbe girişimiyle alakası olmadığını söylüyor, darbe karşıtı laflar ediyor, "binde birini" bile tanımadığı o şerefsiz girişimcilerle arasına mesafe koymaya çalışıyor ama çok pis yakalandıklarını, suçüstü olduklarını göremiyor, görmediğimizi zannediyor. Yatakta alıp, şafakta asacaklardı; Mayıs'ta, olmadı Temmuz'da Türkiye'ye gelecektirdi; cezaevindeki Yusuf'ları (Yusuf kılığına girmiş özel hayat katillerini) kurtaracaklardı. Bu amaçla, Meclis'i bombaladılar. İstanbul ve Ankara Emniyet Müdürlüğü'ne ağır silahlarla saldırdılar. Sivil insanların üzerine tanklarını sürdüler. Helikopterle meydanları taradılar. Cumhurbaşkanı Erdoğan'ı öldürmek için bordo bereli katillerini Marmaris'e indirdiler. Şimdi kalkmış, darbeyi kınayan panik açıklamaları yapıyor. Mülâanelerin ve yalanların seni kurtarmaya yetmeyecek. Hesap vereceksin. Şehitlerimizin kanı seni boğacak.

İLİM EHLİNE, HOCA EFENDİLERE, AKADEMİSYENLERE VE STK'LARA ÇAĞRI

Irak'ın işgalini, Kaddafi'nin linç edilmesini, Mısır darbesiyle Müslümanların meydanlarda katledilmesini, Suriye'deki iç savaş, göçmenlerin Akdeniz'de boğulmasını canlı yayınlarda izleyenler olarak artık sıranın bize geldiğini çok net biliyoruz. Sınırları değişecek 22 İslam ülkesi içinde yer aldığımızdan, büyük İsrail'in kurulacağı topraklar üzerinde bulunduğumuzdan yani Siyonist ve Emperyalist mihrakların ana hedefi olduğumuzdan adımız kadar eminiz.

Son yapılan darbe göstermiştir ki, Stratejik ortak da olsak, müttefik ülke de olsak, İncirlik ve NATO üslerine müsaade de etsek, İsrail'le de barışsak bu zalimlerin ve onların hain kuklalarının bu coğrafya ile ilgili planları asla değişmeyecektir. Darbe sonrası bizi AB'ye almamakla, NATO'dan çıkarmakla tehdit eden, yaşanan gelişmeleri, tasfiyeleri kaygıyla takip ettiklerini söyleyen başta ABD ve batı ülkelerinin bu tavrı bunun en bariz örneğidir. Muhterem hocamız Prof. Dr. Necmeddin ERBAKAN'ın dediği gibi domuzdan post gâvurdan dost olmayacağı büyük veballer ve bedellerle bir kez daha anlaşılmıştır.

Şimdi yapılması gereken, son günlerde oluşan toplumsal birlik ve beraberliği bir fırsata çevirerek kendi özümüze, tarihimize, değerlerimize, ruh kökümüze dönüşü hızlandırmak ve verilecek bu büyük mücadele için hazırlık yapmaktır. Tarihin bu döneminde ilim adamlarımıza, hoca efendilerimize, sivil toplum örgütlerimize düşen görev, devlet büyüklerimizi ve halkımızı daha güçlü ve açık bir şekilde İslami çözümler, idealler ve hedefler doğrultusunda yönlendirmek, ikna etmek ve onlara rehberlik etmektir. Bu kaostan İslam'dan başka çıkış olmadığını yüksek sesle haykırmaktır. Her zaman olduğu gibi özellikle kriz ve bunalım zamanlarında İslami çözüm önerilerini, çıkış yollarını, Kur'an ve sünnet merkezli teklifleri etkili bir şekilde gündeme getirmek ilim adamları ve İslami STK'ların üzerine farzdır. Bu zor zamanda ilim adamlarımıza, hoca efendilerimize, tarikat ve cemaatlerimize düşen en büyük görev, hem yetkilileri hem de halkımızı "Siz onların dinine uymadıkça onlar sizden asla razı olmazlar" (Bakara, 2/120) ayetinde belirtildiği gibi stratejik ortak olmamıza, AB'ye adaylığımıza, BOP projesinde rolümüze, Medeniyetler ittifakında yer almamıza, "O halde şimdi aslımıza, özümüze, değerlerimize, ruh kökümüze dönmenin tam zamanıdır" diyerek uyarmak, yönlendirmek ve ikna etmektir.

Madem bizden razı olmayacaklar ve her şekilde bize bir bedel ödetecekler öyleyse bu bedeli batıya bağımlılıktan kurtulup kendi değerlerimize dönüşümü hızlandırarak ödeyelim. Müslüman akademisyenlerimize, fikir ve düşünce adamlarımıza düşen en büyük görev "Kâfirler birbirlerinin dostudur, yardımcılarıdır. Eğer siz de bunu yapmazsanız (onlar gibi yardımlaşmazsanız) yeryüzünde bir fitne, fesat ve bozgunculuk olur." (Enfal, 8/73) ilahi emri gereği, memleketimizin batıya bağımlılığına bir son verecek alternatif projeler geliştirip bunları yöneticilerine sunmak, AB, BM, NATO gibi yapılar aracılığıyla yardımlaşan emperyalizme karşılık, bizim de Müslümanlar olarak "İslam Birliğimizi", "İslam NATO'muzu", "İslam Barış Gücümüzü", "İslam Birleşmiş Milletlerimizi" kurarak yardımlaşmamız gerektiğini haykırmaktır. Her bela ve musibet gibi tüm bu yaşananların, terör saldırılarının, ihanetlerin, darbelerin de bizi hatalarımızdan dönmeye, Kur'an ve Sünnete sarılmaya sevk eden ilahi uyarılar olduğunu unutmayalım.

NELER YAPMALI

Olağanüstü günler yaşadık, yaşamaya devam ediyoruz. Asırlardan beri Anadolu topraklarında böyle bir ihanet yaşanmadı. Ne Anadolu Selçukluları, ne Osmanlılar, ne de Cumhuriyet tarihinde böyle bir felâket görülmüdü. 15 Temmuz bir milat. Hain FETÖ Terör Örgütü'nün darbe teşebbüsü, şükürler olsun ki yüce devletimiz, aziz milletimiz ve güvenlik kuvvetlerimiz tarafından püskürtüldü. Basınımızın ve diğer kurumlarımızın da bu alçak isyana tavrı mertçe oldu. Halkın uyanış ve şahlanış hareketi meydanlarda devam ediyor.

Peki, bundan sonra neler yapılmalı? Ben düşündüğüm bazı hususları paylaşmak istiyorum.

Başta Ömer Halisdemir, Sabır Ünalı, Mustafa Canbaz, Ömer Olçak ve oğlu Abdullah Tayyip olmak üzere bütün şehitlerimizin isimleri caddelere, sokaklara, mahallelere, okullara, kışlalara, kültür merkezlerine verilerek hatıralarına sahip çıkılmalıdır.

İstanbul Büyükşehir Belediyesi'nde 17 şehit var. Şehzadebaşı Caddesi'nin adı 15 Temmuz Şehitleri Caddesi oldu. Olayların ilk çıktığı önemli mekânlara anıtlar dikilmelidir. İlk olarak darbenin başlatıldığı Boğaziçi Köprüsü'nün başında görkemli bir 'şehitler anıtı' hemen dikilmelidir.

Kanlı ve hain darbeye pek çok şehidimiz ve yaralımız var. Devletimiz elbette şehitlerimizin ailelerine sahip çıkacak, çocuklarını okutacaktır. Türkiye genelindeki darbeyi bastırma hadiselerinde şehitlerimizin yanı sıra gazilerimiz de mevcut. Evet, tanklara ellerini kollarını kaptıranlar, acımasızca kurşunlananlar kesinlikle gazidir, 'gazi' muamelesi görmelidir. Onlar da en az Kore ve Kıbrıs gazileri kadar değerlidir ve mutlaka ödüllendirilmelidir. Onlar şahadeti göze alarak tankların önüne yatıp namlulara göğüs gerdiler ve Türkiye'mizi felâketten kurtardılar. Allah'ın yardımıyla hayatta kalıp yaralananlar artık biricik gazilerimizdir. Onlara devletimiz de milletimiz de bu gözle bakmalı. Çocukları her yerde iftiharla, "Ben bir gazi çocuğuyum." diyebilmelidir.

15 Temmuz, "Şehitler Günü" ilan edildi. Bu mühim gün, aynı zamanda "Vatan Bayramı" dır. İkisi birleştirilip "Şehitler Günü, Vatan ve Millet Zaferi" olarak da ilan edilebilir.

81 ilimizde, 81 yeni müze kurulmalıdır. "Vatan Müzesi" adı verilebilecek olan bu binalarda kanlı darbe teşebbüsünde çekilmiş fotoğraflar, basında çıkmış haber ve yazılar, video görüntüleri,

çekilecek olan sinema filmleri, yazılacak olan kitaplar, yayımlanmış günlükler ve neşredilecek dergiler sergilenmelidir.

Ağustos, zaferler ayı. Bu zaferlere 15 Temmuz da eklenmelidir. Aylık düşünce, sanat ve edebiyat dergilerinin yöneticileri, ağustos sayılarının kapaklarında bu zafere yer vermeliler. Belki de bazı dergiler, "15 Temmuz Zafer Sayısı" olarak çıkacak. Dergilerde bölüm ayrılmalı, hain darbe teşebbüsüne karşı 81 milyon insanımızın ayağa kalkışı ve direnişi işlenmelidir. Dergi çıkarsaydım Boğaziçi Köprüsü'nün bayraklarla donanmış muhteşem kalabalığını kapağa taşır ve şu başlığı atardım: "Bir Millet Uyanıyor!"

Cuma günü ESKADER ve TYB İstanbul Şubesi'nin öncülüğünde hazırlanan "Yazarlardan Darbe Teşebbüsüne Hayır" toplantısı yapıldı. Pek çok yazar, Kızlarağası Medresesi'nde buluştu. Okunan bildiride, "Tarihe kayıt düşmek ve şahitlik adına millet tarafından seçilmiş Cumhurbaşkanımızın, millet tarafından seçilmiş Başbakanımızın yanında olduğumuzu bütün dünyaya ilan ediyoruz. Bu büyük ülkeye, Türkiye'mize karşı başlatılan işgal girişimini soylu durusuyla püskürten aziz Türk milletini saygıyla selâmlıyoruz." denildi. Birçok sivil toplum kuruluşu, demek, sendika ve vakıf yöneticileri yayınladıkları bildirilerde, ülkeye sahip çıktı. Bu şuur ve sahiplenme duygusu sürdürülmelidir.

Güzel Türkiye'miz, milletimiz ve ümmetimiz için her zaman dua edelim. Kötü niyetlilerin, hainlerin bu mübarek topraklara ve halkımıza zarar vermemesi için hem tetikte olmamız hem de Cenab-ı Allah'a devamlı yalvarıp yakarmamız lâzım.

Şükürler olsun darbe tehlikesi atlatıldı, ama asla rehavete kapılmamak gerek. Rabbim, masum ve mazlum bütün insanların sığındığı biricik ülke olan Türkiye'mizi her türlü dertten, belâdan korusun. Bütün askeri okullara ayırım yapılmadan bütün gençlerimiz girebilmelidir. Bu konuda asla ayırım yapılmamalıdır. İlk, orta ve liselerimize 'Demokrasi ve Vatan Dersi' konulmalıdır. "Türkiye okuyor!" kampanyası etkili bir şekilde hemen başlatılmalıdır.

Şair Bestami Yazgan'ın dörtlüğü bir dua gibi dillerde dolaşmalı, yüreklerde işlenmelidir:

"Devletimiz var olsun.
Milletine yâr olsun.
Al bayrağın altında
Yurdum bahtiyar olsun."

HADDİMİZ SERHADDİMİZ

Sokak sevgimiz küçüklüğümüzden. Çiğimiz gelince umursamaz ve atlatır, annemiz çağırmayı unuttuğunda nasıl sevinirdik. Hele elimize tutuşturulan salçalı ekmek kesinlikle cennet mahsulü sayılırdı. O vakitler...

Günlerdir sokaktayız. Serhaddimiz haddimize dayandı...

Bazen bir in tutar, saklambacına son verir ve kendisi dışarı çıkar. Bir pirinç bir süre taşlarını tutar içinde, sonra bir an gelir kendi kendini ayıklar. Takdiri ilahi... Hainler kurdukları tuzakları hakikatte kendilerine kurarlar. Nihai olarak sonuçlandığında ve geriye doğru, bir tarih bilinciyle değerlendirildiğinde bu ayan beyan görülür. Büyük tuzak, tuzakçıları Musa'nın arasındaki maharete benzer bir sanatsal icra ile yutar. Burada önemli olan Musa olup olmamaktır. Zulme karşı duran bir direnişçi olup olmamak... Küresel firavunların sarayını daha beşikleyen sallamak... Eh bunun için beşiklerimizi, beşiklerimizi sallayan elleri, emzikli Asiye'lerimizi, kayıp babalarımızı, işte evimizi, barkımızı, okulumuzu, eğitimimizi yeniden! Ah evet; Sina dağındaki “Kelimeler”le yeniden bir kurmak lazım.

Kefenini çıkarmış da gelmiş olanla, ayakbabisiz Musa arasındaki benzerliğe bütün imajlardan, maskelerden, makam, mevki, rütbe ve etiketlerden üryan... Keskince ağlamak, o sağanak tövbe suyunda ırmağa dalan köy çocuğu gibi sertçe bir çimmek lazım. Millet olarak sandığımız ırmağa atıldı... İlahi akışa sessizce bırakıldı... Anamız iman etmiş demek ki... Sokağa çıkmak mı? Asla! Evlerinde oturan, askeri marşları huşu ile dinleyen ve ara ara talimat ve direktiflerin duyulduğu, sadece ekmek, tıp gibi sıradan acil alışveriş için dışarı çıkılan, silik, içine susmuş, tek kanal ve tek ses radyo ve televizyonun yanı başına büzüşmüş korkuluk profilinden, sokağa çıkan ve kaderine sahip çıkan bir halk olmak. Bu kez sıkıyönetim evlerimizde içinde. Bu kez kalbimiz fırladı sokağa... Arkadan yetiştik kendimize bu sefer! Memleket elden gitmesin için eve girmek; “oturmak” yasak. Durağanlık, kişisel menfaate gömülmek, kaybolmak, “bana ne” demek, bencillik yasak. Sokak, meydan, hayat ve geleceğimizi tutmak, kaybetmemek için hepimiz Milli İrademizin nöbetindeyiz.

Bir irademiz varmış meğer. Sözlükte bir şeyi yapıp yapmamaya karar verme gücü olarak yazıyor. Bir de istenç olarak açıklanmış. Öyle kurgulanmış bir rüzgârın peşine düşmek değilmiş yaşamak. Kaderimizi verilmiş kudretlerimizin temsili yaprak yaprak açılan ellerimize alabilirmişiz. Sonra rüzgârın önüne düşüp onu cezbeden, onu yalan yanlış esmekten vazgeçiren bir yeşermeye tutabilir ve yeniden o büyük çınara dönebilirmiş bir yaprak...

Meğer! İnlanmış bir kalp; bir tankı ezebilir. Bir silahı vurabilir. Bir uçağı sürüm sürüm süründürebilir. Duygusal cümleler değil bunlar. Bütün bu cümlelerin gerisinde tankı ezecek bir kalbin tezkiyesi, terbiyesi, gerekli maddi, teknik savaş hazırlık ve donanımlarının gerekliliği bilinci var. Lakin asıl barış için donanmalı, sonuna kadar savaştan değil, sonuna kadar barışan bir kalbin dünyaya adalet ve merhametle hükmedebilme kaygısı asıldır bilinci de var. Darbenin bu anlamda bir devrime hamile olduğunu nereden bilirdik?

Halkın kendine güvenmesi, “Sokağa çıkın!” diyen yiğit bir lidere güvenmesi ile yakından ilgili. Doğrusu şahsen kendi onuruma karşı, Allah'ın içime kurduğu vicdana karşı sorumlu hissettiğim kadar, beni, memleketimi yönetmesinden onur duyduğum yiğit adama yakışır yiğit bir halk ve insan olup olmadığımı da sorguluyorum. Yavan, düşük, şakşakçı ve niteliksiz bir şahıs

sevgisi değil bu duyduğum/uz. Samimi ve çok insani ölçülerde hissedilen bir sevgi. Ömrüm boyunca ülkemin başında böylesine içimizden, samimi ve kararlı bir kahraman görmemişliğime verin. Anasına, atasına, hocasına rahmet. O artık memleket olmuş bir insan. O bu memleketin suyu, toprağı, havası, bayrağı olmuş bir yığittir. Halkı kendisine getiren, görülmemiş reflekslerden ölçüm yapılsa sivil özgüven/imani diriliş ve samimi bilinci oluşturan, halkı mevcut kuvvelerine uyandıran, sonraki zamanlar ve gelecek için doğru melekeler kazandıran bir lider.

Olağanüstü sürece millet olarak gösterdiğimiz haklı duruş ve direnişle, tarihi filan değil, şimdiyi, günü yazıyoruz. “Üç tarafı su, dört bir yanı düşmanla/kanla çevrili” şeklinde tanımlanan ve içeride hain sıkıntısı çekmediğimiz bir vatanımız var. Hainlerin daha az ve hatta nitelikli(!) olması için uzun vadeli ve nefis eğitime yönelik neler yapılabilir? Düşünmeli. Öte yandan, bunların hep var olacağını düşünerek; emperyalist güçlerin kıskançlıklarla kıvrandığı ve hainlerin zaaflarını kullanarak emelleri için evirip çevirdiği bu toprakların ferdi olmanın hususi bilinci örgün ve yaygın bir eğitim süreci içerisine yedirilerek daima işlenmelidir. Önümüzdeki günlerde bu konuda örgün eğitimde bilinçlendirilmiş ve büyüklerini bilgi ve bilinçlendiren bir neslin oluşmasını istemeliyiz.

Belki de seçmeli değil, zorunlu dersimiz “Coğrafya Kaderdir” mi olmalı? Şu an düşünüyorum. Aklım sokaktaki nöbetimde. Yazmakta zorlandığım günlerden geçiyorum. Kalem bazen lüks geliyor. Bizzat bedenimin, damarlarımın ucundan ucundan yazasım var. Kağıda değil toprağa. Şehitlere şahitlik çok zor. Buradayım, diyesim var kalemi kırarak. Kalemime başka başka uçar takıyorum hayalen... Ki yazmak hiçbir zaman yaşamak değildir. Yazdıklarımızı yaşamıyorsak daha zorda olduğumuz kesin, hiç yazmayandan... Yaşamak yazgının içini doldurmaktır. Yazmak ise kağıdı, sayfayı, kitabın içini ve belki işte yaşayacak olanın özünü doldurmak...

Ariflik daimi. Bilinç uyumayacak. Vakti geldi mi gözler kapanacak, ama öz bir an bile yumulmayacak, yamulmayacak. Adı belli terör örgütlerine karşı keskin ve tavizsiz ayrılıklar dışında hiçbir fikri ayrılık gündeme getirilmemeli, alakasız tartışma ve çatışmaların körüklenmesine asla izin verilmemelidir. Bağımsız bir vatanımız olmazsa hiçbir halt edemeyeceğimiz, saygılı fikri kavgalarımızı, muhabbetlerimizi bile ağız tadıyla yapamayacağımız kesin. Ani hasımlar değil, daimi ve hakiki hasımlar vardır. İnsan olmayan her insan suretine şüpheyle bakmalı. Kimliğimiz aynı ve hatta tıpkı bile görünse... Hainlik bir iç kimliktir. Kalbinden istemediği sürece ete, kemiğe işleyen, kana karışan bir şey. Şahsiyetsizlik, soysuzluk çok köklü silkinmedikçe, solundan yarılmadıkça soyunulamayan, ten gibi bir çirkeflik...

Haklı davada hiçbir cana, mala zarar vermemeye azami dikkat sarf edilmeli. Sokak ahlakı, “darbeyi darp” ahlakı bunu gerektirir. İnsan fitraten sulha kayıtlıdır. Bozulmadıkça ıslaha ihtiyaç duymayacak kadar safiyetlidir. Ezelden barışlıdır. Barışkıtır. Sonradan ne olursa olur ve küser aslı değerleriyle. Müslüman ise bu değerleri hassaten ilke, din, hayat edinmiş olandır. Bizi öldürmeye geleni diriltten bir kan mirasımız var. Öldüren ziyade, diriltten, yaşatan güçlerle donanmalıyız. Mertliğimiz kılıçtan evvel, tüfekten evvel ve tüfeğe ve kılıca tenezzülü olmayan mertliklerimiz var, olmalı. Savaş; her güzel yol denenmesine rağmen barışta çaresiz kalmanın diğer adıdır bizde. Yani savaş yoktur aslen. Barışsızlık vardır desek yeridir.

DARBİYİ DARBECİYE SORMUŞLAR

15 Temmuz gecesi en çok aranan, telefonu en çok meşgul olan, telefonu en çok çalan isimlerden biri, darbenin kilit isimlerinden Mehmet Dişli'ydi.

Adam darbe yapıyor, elbette ki meşgul olacak diyebilirsiniz. Hatta Genelkurmay Başkanı'na darbenin başına geçmesi teklifini götürün, kabul etmeyince Hulusi Akar'ın derdest edilmesi talimatını veren adam meşgul olmayacak da ben mi meşgul olacağım dersiniz de itiraz etmem. Ancak o gece Mehmet Dişli'nin telefonlarını sadece darbeciler aramamış. Hatta darbeciler kadar arayan AK Partililer de var. AK Partililer arayıp, darbenin gidişatı hakkında bilgi almamışlar elbette ki. Arayıp darbeye destek verenini de duymadım.

Küçük Kalkışma Oldu, Bastırıldı

İstanbul'da askeri hareketlilik başlayınca... Tanklar Boğaziçi Köprüsü'nü tutmaya, şehrin üzerinde savaş uçakları uçmaya başlayınca... Ses hızını aşan F-16'lar başkent semalarında görününce... Bu hareketliliğin nedenini öğrenmek isteyen AK Partililer telefonlara sarılıyor. “Asker tanıdığı olan var mı?” diye birbirlerine soruyorlar. AK Partililerin aklına gelen ilk isimlerden biri Genelkurmay Strateji ve Dönüşüm Daire Başkanı Tümğ. Mehmet Dişli oluyor. AK Parti Genel Başkan Yardımcısı Şaban Dişli'nin kardeşi olması, uzun süre karargâhta görev yapması nedeniyle Mehmet Dişli, AK Parti çevrelerinde tanınan bir isim. “Mehmet abiye soralım” diye Mehmet Dişli'nin telefonlarını çevirenler heyecanla soruyor; “Abi ne oluyor?”

Mehmet Dişli o gece kendisini arayan telefonların hepsine cevap veriyor.

Arayanların kimi, “Ne oluyor?” diye soruyor. Kimi askeri hareketliliğin nedenini merak ediyor. “Darbe mi oluyor?” diyeni de çıkıyor.

Mehmet Dişli soğukkanlı bir şekilde,

“Küçük bir kalkışma oldu ama bastırıldı” karşılığını veriyor.

Dişli'nin telefonlarını açıp, güven veren bir sesle kalkışmanın bastırıldığı haberini vermesi AK Partilileri rahatlatıyor.

Daha darbenin ilk saatlerinde birbirlerine, “Rahat olun.

Askeriyeden öğrendik. Küçük bir kalkışma olmuş ama bastırılmış” haberini veriyorlar. Bu arada arananlardan birisi de bendim. Ancak zaman ilerliyor, işler hiç de ‘Mehmet Abi’nin dediği gibi gelişmiyor. Meclis bombalanmaya başlayınca, bastırılmış bir kalkışma değil, tam aksine kanlı bir darbe gerçeği ile karşı karşıya olunduğu anlaşıyor.

General Dişli'yi arama işi sabaha kadar sürüyor. Bir saatten sonra Genelkurmay Başkanı'nın yerini öğrenmek için arıyorlar. Dişli ilk başlarda, Genelkurmay Başkanı Akar'ın güvenli bir yerde olduğu cevabını veriyor.

Ta ki sabah 07.30'a kadar.

Mehmet Dişli sabah 07.30'da kendisini arayan Başbakanlık görevlisine, Genelkurmay Başkanı Akar'ın Akıncı Üssü'nde tutulduğu bilgisini veriyor. Tabii bu arada başka kaynaklardan Genelkurmay Başkanı'nın yeri tespit edilmiş. Bu durumda Mehmet Dişli'den teyit alınmış oluyor.

AK Partililer, 15 Temmuz gecesi Mehmet Dişli'yi arayıp darbeyi sorar da kardeşi Şaban Dişli aramaz mı? AK Parti Genel Başkan Yardımcısı olan Şaban Dişli'nin de o gece kardeşini aradığı söyleniyor. Şaban Dişli'ye sordum, “Doğru, aradım” dedi. “Aradım ama konuşamadım. O gece çok aradım. Ben de eşi de aradık. Eşi, başımızdan uçaklar uçuyor ne oluyor diye aradı. Gece 01.00'de haberimiz oldu. Endişeliydik. O yüzden aradım ama ulaşamadım. Sabah 08.30'da helikopter Çankaya'ya inince konuşabildik.”

Mehmet Dişli bu darbenin kilit isimlerinden biri olarak görünüyor. Genelkurmay Başkanı Hulusi Akar, kendisine darbenin başına geçmesini teklif eden kişi olarak onun ismini verdi. Darbeden önce Genelkurmay Başkanı'na, “Başımıza geç, Kenan Evren ol diyeceğim” diyen kişi Dişli'ydi. Hulusi Akar derdest edildikten sonra Genelkurmay'dan helikopterle Akıncı Üssü'ne götürülürken yanında sadece o vardı. Hulusi Akar kurtarıldıktan sonra helikopterle Çankaya Köşkü'ne gelirken yanındaki kişi yine Mehmet Dişli'ydi.

Dolar Dolu Bond Çanta da Onundu

Genelkurmay karargâhında yapılan aramada, içinde yüksek miktarda dolar ve bir de SIG Sauer marka tabanca çıkan Bond çantanın sahibi de yine oydu. 15 Temmuz'da çok kanlı bir darbe girişimi yaşandı. Darbeler çok ciddi işlerdir ama her ciddi iş aynı zamanda kendi mizahını üretir. Darbeyi darbeciye sormak gibi. Ancak burada bir fark var. O gece yaşananlar mizah değil, gerçektir.

Abdülkadir SELVİ / Hürriyet / 10.08.2016

DARBE GECEsİNİN KAHRAMANLARI

Tayyip Erdoğan: Tam bir liderlik yaptı. En küçük bir tereddüt göstermedi. Halkı meydanlara çağırdı. O çağrının ardından hava döndü.

Abdullah Gül: Onu hiç bu kadar öfkeli görmemiştik... O sakın Gül gitti, yerine tak tak saydıran biri geldi. Lafını hiç sakınmadı... Darbe karşıtı havada etkisi büyük oldu.

Binali Yıldırım: İlk açıklamayı o yaptı... “Küçük bir grubun girişimi, bastırıyoruz” dedi... Dediği gibi de çıktı.

Org. Ümit Dündar: Askeri kanat içinde en yürekli isim oydu... Ta en başta yaptığı açıklamayla darbecilerin moral açıdan çöküşünü sağladı.

Ahmet Davutoğlu: Epeydir ortalıklarda yoktu. Bir çıktı, pir çıktı... Televizyonlarda etkili konuşmalar yaptı.

Melih Gökçek: “Meydanlara iniyoruz” mesajını ilk o verdi... Tam bir sosyal medya örgütlenmesi yaptı. Kararlılığından zerre ödün vermedi.

Devlet Bahçeli: Sağına soluna hiç bakmadan, “bu iş bana yarar mı” diye zerre düşünmeden darbecilerin karşısında yer aldı.

Kemal Kılıçdaroğlu: Ama demedi, ancak demedi, ikircikli davranmadı. Çok net bir tutum aldı. Darbeye itiraz etti.

İki Muhteşem İnsanı Kaybetmenin Acısı

Erol Olçok: 28 yıldır tanıdım Erol Olçok’u... Yollarımız bazen keşişti, bazen ayrıldı ama her zaman medeni bir ilişkimiz oldu. Arada oturup sohbet ederdik. İnsani yönü gelişmiş bir dosttu. İyi bir reklamcıydı. AK Parti’nin zaferlerinde reklamların, o reklamlarda da Erol Olçok’un payı büyüktü. En son bir ramazan akşamı Fatih’te beraber iftar yapmıştık. Havaalanı saldırısının gerçekleştiği akşamdı... “Moralim bozuldu, ben gidiyorum” diyerek erkenden ayrılmıştı o iftardan... Allah rahmet eylesin. Hem kendisine, hem de 16 yaşındaki oğluna.

Mustafa Cambaz: Yeni Şafak gazetesinde çalışıyordu Mustafa... Dünyada görüp görebileceğiniz en iyi insanlardandı. Kanatsız meleklerden... Yüzünde hiç eksilmeyen bir gülümsemeyle dolaşırdı. Her an espri yapmaya hazırdı. Ya da her an bir espriyle karşılaşmaya... Alçakgönüllülüğü, efendiliği, kibirden uzaklığıyla dikkat çekerd. Darbe gecesinde alçakların kurşunlarına kurban gitti Mustafa... Allah rahmet eylesin... İnşallah bu dünyada hep gülen yüzü öteki dünyada da hep gülsün...

Saat 01.15'te Yazdığım Yazı

NE olduğu tam olarak belli değildi... Kritik süreç devam ediyordu... Gazeteyle temas halindeydim... “Hemen bir yazı yaz” dediler... Ve aşağıdaki yazıyı kaleme aldım. Gün demokrasiden yana olma günüdür Saat 01.15... Durum henüz muğlak... Ve ben bu satırları, işte bu muğlak ortamda yazıyorum. Tavrım net. En kötü sivil yönetim bile darbeden daha iyidir. Darbenin karşısındayım. Cumhurbaşkanı Erdoğan’ı, hükümeti, bakanları bu zamana kadar çok eleştirdim.

Ama Erdoğan’ın da, hükümetin de, bakanların da hükümet etme hakkına sonsuz saygı duydum.

Cumhurbaşkanı, hükümet, bakanlar yenilenecekse... Sadece ve sadece sandıkta yenileneceklerdir. Askeri darbe kabul edilmez, edilemez. Gün demokrasiden yana olma günüdür. İster ‘Paralel’ olsun, ister emir-komuta zinciri içinde olsun, ister emir-komuta zincirinin dışında olsun... Askeri darbeye karşıyım.

Darbe, zaten zor durumda olan ülkemize vurulan son darbe olacaktır. Zaten geriye gittik, daha da geriye gitme tehlikesiyle karşı karşıyayız. Erdoğan iktidarıyla mücadele, askeri darbeye olmaz. Mücadele ancak demokratik yollardan olur. Bir kez daha söylüyorum: Gün demokrasiye sahip çıkma günüdür.

Albay Ahmet Zeki Üçok Uyarıyordu

‘PARALEL’in kumpasına kurban giden isimlerden eski askeri savcı Ahmet Zeki Üçok, geçen nisan ayında kendisiyle yaptığım söyleşide şunları söylemişti: Ordu içinde çok sayıda Fethullahçı subay var. Bunların bir darbe girişiminde bulunma ihtimali yüksek. Bunlara karşı etkili bir mücadele yapılmıyor. Bunların tümünü isim isim açıklayabilirim. İtiraf edeyim: Ahmet Zeki Üçok’un bu açıklamalarını ben bile “mübalağalı” bulmuştum. Bugün “Üçok haklıymış” diyorum, başka da bir şey demiyorum.

Beni Sevindiren ve Dehşete Düşüren Şey

Sevindiren Şey: Halkın canı pahasına tankların üstüne çıkarak darbenin önlenmesini sağlaması...

Dehşete Düşüren Şey: Üstlerinin emirlerini yerine getirmekten başka suçu olmayan gariban erlerin linç edilmeleri...

Demokrat Medya

Kanal D, CNN Türk... Darbeye karşı sivil siyasetin sesi oldu. Fox çok güzel bir habercilik yaptı, sıcak anları ekrana taşıdı. NTV, Ahaber de iyiydi. Askerin baskınına maruz kalan Hürriyet’in imdadına Posta’nın Genel Yayın Yönetmeni Rifat Ababay yetişti. İki gazete dayanışma içine girdi. Sözcü, Cumhuriyet dahil bütün gazeteler demokrasiden yana tutum aldı. Hürriyet’in bütün yöneticileri ve çalışanları askerin baskısına rağmen gazeteyi boşaltmamak için çaba gösterdiler. CNN Türk’ta Genel Müdür Erdoğan Aktaş, Kanal D’de Süleyman Sarılar, Doğan TV Ankara Temsilcisi Hande Fırat, televizyon basan darbecilere karşı yüz akı bir direniş gerçekleştirdi. Hepsini candan kutluyorum. Darbeciler! Unutmayın. Bu ülkenin demokrat medyası var.

Kendilerini Patlattılar

Ağustos şûrasında eleneceklerini biliyorlardı. “Bir darbe yapalım, tutarsa ne âlâ, tutmazsa batırız” dediler. Tıpkı haşhaş çekerek suikasta çıkan Hasan Sabbah’ın fedaileri gibi davrandılar. Bir kamikaze uçuşu yaptılar. Kendilerini patlattılar. Birçok insanın kanına girdiler. Ülkeyi perişan ettiler.

Ahmet HAKAN / Hürriyet / 17.07.2016

BİZ BÜTÜN RENKLERİYLE MİLLETİZ

15 Temmuz küresel işbirlikçiler eli ile FETÖ-PYD kalkışması toplumun kurum ve kuruluşlarıyla ortak değerlerde birleşmesinin ve birlikte hareket edebilme kabiliyetinin ne denli yüksek olduğunu bütün açıklığı ile ortaya koydu. Milletimizin güçlü duruşu toplumsal dayanışmanın bir şanlı örneği olarak demokrasiye zarar verecek hiçbir faaliyete izin verilmeyeceğinin altını çizdi.

Yaşam hakkımıza ve milli birliğimize saldırı olduğunda, demokrasiye ve milli iradeye kalkışma hainliği gerçekleştiğinde buna izin vermeyeceğimizi, demokrasiden asla vazgeçmeyeceğimizi altın harflerle tarihe kazıdık. Küresel vatan hainlerinin ve onların dış bağlantılarını organize eden hain devletlerin birbirimizin gözünü oyacağımız üzerine kurguladığı ayrıştırma ve bölüp parçalayarak yönetme gayretleri milli dayanışma içerisinde bir ve bütün olarak püskürtüldü.

O gece sokaklarda darbeye karşı direnen kimse kimseye dini inancını, etnik kökenini, siyasi görüşünü sormadan bir ve beraber olarak düşmana karşı çelik göğsünü siper etti. Bireylerin bu hikmetli ortak hareket etmeleri sonucunda büyük bir güç ortaya çıktı ve fertler tek, tek birbirlerine kenetlenerek büyük sinerjiyi hayata geçirdiler. Bu gücü yıkmak ve onu uçaklarla, tanklarla, bombalarla korkutmak asla mümkün olmadı. Bunun örneğini Kurtuluş Savaşı'nda ortaya koydu bu millet ve şanlı bir destan yazdı. Birlik ve beraberlik içinde bütün renkleriyle birbirine kenetlenerek Millet dışarıdan gelen işgale geçit vermedi. Canından oldu ama vatanından olmadı.

Aynı Bugün Gibi

Ülkemizin dünya ülkeleri arasında önemli bir yere gelmesi iç ve dış düşmanları korkutmakta ve huzursuz etmektedir. Bu yüzden bu kahpe oyun oynandı ve oynanacak. Ama biz millet olarak kutlu dayanışma içinde olduğumuz takdirde buna engel olmaları mümkün olmadı, olamayacaktır. 15 Temmuz hain FETÖ girişime izin verilmedi, asla izin verilmeyecek. Bunu yapanlar en ağır bedeli ödeyeceklerdir. Bu bağlamda bu kalkışmaya neden olanlar, yüzlerce şehit vermemize sebep olanlar için İDAM istemenin bir görevim olduğunu düşünüyorum.

Verdiğim vergilerle bu hainleri cezaevinde bakmak istemiyorum. Kim silah kullanmış, kim bomba atmış, kim emir vermiş, kim tanklarla halkımı ezmiş ise idam onun hakkıdır. Bunun yolları elbet bulunacaktır.

Hainlerin kim olduğunu, hangi amaçla hareket ettiklerini artık hiç tereddüde yer vermeyecek şekilde gördü bu millet. ABD'nin Türkiye'de bölücü teröre teslim olacak bir hükümet kurma planına karşı Milletimiz birlik ve beraberliği ile dimdik durdu. Milletimiz, ordumuz içinde yıllardır örgütlenmiş ve ABD'nin talimatlarıyla hareket eden bu FETÖ'cü çetenin tezgâhladığı darbeye karşı Türk Silahlı Kuvvetlerimizin ve polisimizin yanında, meydanlara çıkarak Türkiye'nin işgaline yol açabilecek olan bu Amerikancı darbeyi önledi. Şimdi bu birlik ve beraberliği fert, fert canlı tutmalı, aramızdaki ayrılıkları değil ortak noktaları dile getirip büyütme zamanıdır. Bölmek değil birleştirmek zamanıdır. Muhabbeti, merhameti, şefkati aramızda yayma zamanıdır. Asla ama asla bu yaşananları unutmadan kardeşliği aramızda büyütme zamanıdır. Biz bütün renkleri ile MİLLETİZ...

Bahadır YENİŞEHİRLİOĞLU / Diriliş Postası / 07.08.2016

BUNLARI YEMİNLERİ DEĞİL DE BEDDUALARI MI YÖNLENDİRDİ

Kendi halkının üzerine ateş açmak...
Ülkenin kurumlarını bombalamak...
Köprülere, yollara ölüm tuzakları kurmak...
Komutanları rehin almak...

"Türk ordusu" denilince aklımıza yerleşmiş ezberlerde asla böyle tablolar yoktur. Harp Okulu mezunu bir subay toplumun bilincinde bu okulun marşında anlatılan portreyi oluşturur...

"Yaşa varol Harbiye, yıkılmaz satvetinle
Göklerden gelen bir ses sana ne diyor, dinle:
Türk vatani üstünde sönmez güneşsin sen,
Kartal yuvalarında, hürdür millet seninle."

Evet... Bu cennet vatan için şehit olmaya hazır kadroları ne değiştirdi de, bunlar birer terörist oldular? Oysa mezun olurken ettikleri yeminde de, okulun marşında da ne kadar farklı şeyler anlatılıyordu...

İlham Pennsylvania'dan

"Yüz senedir Harbiye bu orduya şan verir,
Çıkardığı dehalar semalara yükselir,
Baştan başa tarihtir mektebin her zerresi,
Sarsılmayan azminle çelik kalalar erir."

Son darbe girişiminde kendi halkına ateş açan, komutanlarını rehin alan, TBMM'yi, devlet kurumlarını bombalayan bu korsanların ilhamları Harp Okulu Marşı'ndan değil, muhtemelen Pennsylvania'da üslenmiş yarı meczup bir adamın beddualarından gelmekteydi.

"Bu yapılanlar karşısında dilsiz şeytan gibi susan ne kadar insan varsa, evlerine ateşler sal, yerin dibine batır, en yakın zamanda kahr u perişan eyle. Kim olursa olsun, zırvasından zirvesine kadar hepsini yerin dibine batır Allah'ım..."

Yaralar kapanacak mı?

Takkesini çeke çeke kendi ülkesi halkına beddualar gönderen bu adamın "Subay" kavramı içinde yücelttiğimiz kadroların beyinlerine hâkim olması, yaşanan son olayların en dramatik yanıdır.

Tabii ki devlet açılan yaraları saracak ve son terörist girişimin sorumluları en ağır şekilde cezalandırılacaktır. Ama açılan yaralardan birinin kolay kolay kapanması mümkün değildir.

Mehmet BARLAS / Sabah / 23.07.2016

ASIL AMAÇ İÇ SAVAŞTI

Yazıya başladığım an itibariyle şehit sayımız 208.

Bin beş yüze yakın yaralımız var.

Şehitlerimize rahmet, yararlılarımıza acil şifalar diliyorum.

Şehit Mustafa Cambaz, Ahmet Özsoy bizzat tanıdığım isimler. Tanımadıklarım da yolları yolum, istikametleri istikametlerim olan kişilerdir.

Bu nedenle ciğerimin yangını hiç geçmeyecek.

Cumhurbaşkanımızın uçağının kendilerinden saklanarak Atatürk Havaalanı'na indiği anda uçuşlarını Boğaz'dan hemen Yeşilköy'e kaydıran F16'ların tahrip gücü yüksek bomba etkisi yaratan sesleriyle, onlara hiç aldırmaksızın, Çobançeşme kavşağında bir tankı bloke etmiş olan fedakar, karagözlü insanların tekbir sesleri hâlâ kulaklarımda yankılanıyor.

ABD destekli FETÖ vahşilerinin toplu katliam görüntüleri, resmi kurumlara, güvenlik güçlerine, sivil insanlara yönelik ilk saldırılarının boyutları da yeni yeni ortaya çıkıyor. Bu durumda darbe girişimiyle ilgili yapılmış ve bir süre daha yapılacak olan her yorum biraz eksik kalacak ama, yine de bu yorumların her biri vahşilerin niyet ve hedeflerini aydınlatan birer projektör hükmünde olacaktır.

Son dört günde tanıdığım, duyduğum, bilgilendirildiğim durumlara bakarak benim şimdilik gelip dayandığım yorum: darbeciler başarılı olsalardı da tam başarılı olamasalardı da Türkiye'de ABD güdümünde, yönlendirmesinde bir iç savaşın çıkarılmak istendiği şeklindedir.

Bunu konuşmadan önce, iç savaş planını kadük hale getiren, çok önemli şu dört olayın altını çizmeliyim:

1-Darbecilerin, Cumhurbaşkanını (Rabbimiz onu başımızdan eksik etmesin) ölü ya da diri tasfiye etme çabalarının boşa çıkarılması,

2-Cumhurbaşkanı'nın medya yoluyla iletişim kurduğu ilk anda vatani korumak üzere halkı meydanlara çağırması,

3-Genelkurmay Başkanı Hulusi Akar'ın, ölümle tehdit edilmesine rağmen darbecilerin bildirisini imzalamaması,

4-Birinci Ordu Komutanı Ümit Dündar'ın darbeyi desteklemediğini açıklaması.

Etkilerinin ve sonuçlarının anlatılması sayfalar boyu sürecektir olan bu dört olayı şimdilik parantez içine alarak, iç savaş konusuna geçelim:

Darbenin ilk hedefi, aynı zamanda ülkenin başkomutanı olan Cumhurbaşkanıyla, Genelkurmay Başkanı'nı ve kuvvet komutanlarını etkisizleştirerek Türk Silahlı Kuvvetleri'ni ele geçirmektir.

FETÖ vahşileri, bunu önemli görmekle birlikte, tümüyle mümkün olmayacağını da biliyorlardı. Bu nedenle, silah zoruyla gasp edebildikleri güçle, karşılarına alacakları gücü kesin bir ayrıma tabi tutarak, iç savaşı başlatmış olacaktı.

Darbenin başarısız olması durumunda ise plan şu şekilde işletilecekti:

Polisle asker çarpıştırılacak, halk bu çarpışmanın içine çekilerek yine iç savaş başlatılmış olunacaktır.

ABD'nin beslediği, her türlü silahla, devletleştirme vaadiyle desteklediği PKK, PYD ve uzantıları zaten hazır, kolay yönlendirilir bağlı güçler olarak bu kez iç savaşla görevlendirilecek, özellikle Doğu ve Güneydoğu'nun Türkiye'den kopartılması için uygun şartların yaratılması sağlanacaktı.

Yukarıda önemlerini vurgulayarak parantez içine aldığımız dört olayın ortaya çıkması:

a) FETÖ vahşilerinin elini kolunu bağladı.

b) ABD'yi, başka bir baharda, yeni beslemeleriyle uygulayacakları (yüz yılda sürse, bundan asla ve asla vaz geçmeyecekleri) yeni bir planın arayışına yöneltti.

Gazetemizin internet sitesinde, “FETÖ'nün darbe girişiminde CIA'nın rolü deşifre oldu” başlığıyla yer alan dünkü haberi iyi okuyanların da görebilecekleri gibi, ABD'nin Türkiye ve bölgesindeki çıkarlarını korumak için bu saatten sonra ve belirli bir vadede yapabileceği tek şey, öncelikle “darbe destekçiliği” imajını zayıflatmak üzere FETÖ'nün şeytani liderini Türkiye'ye iade etmek olacaktır.

Ancak bunun, Türkiye'deki kimi muhtemel ve olumlu psikolojik etkilerine rağmen, son tahlilde fazlaca bir önemi bulunmamaktadır. Çünkü, ABD'nin kendi çıkarları hatırına 17 yıldır bir villada beslediği katili, itlaf edinceye kadar da Türkiye buradaki bir damda beslemiş olacaktır.

İşin asıl önemli yanı ise, onun takiyye yoluyla içimizde barınmayı sürdüren elemanlarının ne olacağıdır.

Özelde Türk milletinin genelde İslam ümmetinin başına bela olan bu potansiyel katillerden, liderlerini damda beslemekle, yargılamakla ve itlaf etmekle kurtulamayacağımız aşikardır.

Kalemlerini kırarak, yurt dışına kaçmadan önce “Cadı avı var” diye feryat edenleri lütfen hatırlayınız. Şimdi “n'ola o cadı avı olsaymış” dediğinizi duyar gibiyim ama cadı avı bu milletin asaletine yakışmazdı ve halen de yakışmaz.

Fakat, o takiyyeciler, o potansiyel katiller halen yanı başınızdadır; akrabanızdır, komşunuzdur, sizinle aynı camidedir, aynı okulda, aynı büroda, aynı metrodadır. Bunlara karşı en basiretli davranışın ne olacağının ve dolayısıyla toplumun bunlardan nasıl arındırılacağına takdiri artık sizlere aittir.

Unutulmaması gereken: Her işin sonunda Allah'a döneceği ve müminlerin O'na dönecek olanın dönüş biçiminden de sorumlu olacaklarıdır.

Ömer LEKESİZ / Yeni Şafak / 19.07.2016

“AMA BİZ DEMİŞTİK” DİYENLERE NAZİK UYARILAR

Gülen’in örgütlü yapılanmasının neden olduğu felaket sadece Gülen Cemaati’ni değil öteden beri bütün dindarları bir tehdit olarak görmüş olan kimi asker, siyasetçi, analistlere de bir imkân verdi. Sürekli “Biz söylemiştik” diyorlar. “Biz uyarımiştık” diyorlar. “Ama o zamanlar AK Parti ve Gülen Cemaati’nin ilişkileri iyiydi.”

FETÖ’nün polisleri, savcılar, yargıçları tarafından mağdur edilmiş askerleri anlamak mümkün. Başlarına can yakıcı hadiseler geldi. Ama bakıyorum, olanları anlatırken ayrıca endoktrine de ediyorlar: “İki ayyaş diyordunuz ne oldu? Geldiniz mi Atatürk’ün dediği yere.”

Atatürk’ün kimlik siyasetine geçit vermeyen doktrini bugünlerde en çok hatırlatılanlar arasında.

Nedense şunu hatırlamıyorlar: Atatürk de bu ülkede yıllarca seçilmiş iktidarları taciz etmenin enstrümanı olarak kullanıldı. “Din” nasıl ki Gülen tarafından bir atlama taşına dönüştürüldü ve iş ülkede yönetimi ele geçirmek için darbe yapmaya kadar geldi, vaktiyle de darbe yapanlar, sivil siyaseti sıkıştıranlar ya da müdahale edenler için “Atatürk” bir istismar aracıydı. Fethullah Gülen’in gücünü takiyeden alan casusluk şebekesini Atatürk’ün haklılığının delili olarak görüyorsunuz da, Gülen örgütünü işin en başında takiiye yapmaya icbar eden şartları neden sorgulamıyorsunuz?

Atatürk’ten “Kemalizm” doktrini çıkaranlar yüzünden takiiye yapmak zorunda kalmasalardı, devlet memuriyetine ya da askeriye girerken kendilerini gizlemek zorunda olmasalardı, yeterince güçlendiklerinde kolayca casusluk şebekesine dönüşmek gibi bir lüksleri de olmazdı. Gerçek şu ki “Atatürk Türkiye’si yaratmak” için insanların sıkıştırılması ve zorlanmasıdır Gülen örgütüne yakıt temin eden. Takiiye talimatının da, her yere sızma talimatının da, gerektiğinde yalan söylemenin de mensuplar nezdinde meşrulaştırıcısı, aklayıcısı hep Kemalist doktrinin katı uygulamaları olmuştur. Yapının küresel egemenler tarafından kullanılan, kimin yükselip kimin aşağı çekileceğini belirleyen bir güç halini almasıyla ilgili fotoğraf daha sonra netleşmiştir.

“Ama biz söylemiştik” diyenlerin çoğu, bütün dindarları, Erbakan’ı, Milli Görüş çizgisini, oradan koparak Fazilet olan partiyi vs de tehdit kabul ediyorlardı, sadece Cemaat’i değil. Efendim Nuh Mete Yüksel bunları yıllar önce yazmış.

Biliniyormuş. Ama AK Parti bunlara kulak tıkamış.

Nasıl tıkamasın?

Nuh Mete Yüksel aynı zamanda 28 Şubat döneminin DGM savcısı değil mi? Fazilet Partisi Milletvekili Merve Kavakçı’nın çocukları ile birlikte yaşadığı Ankara’daki eve, yanında polislerle gece yarısı baskın düzenlemiş, 28 Şubat’çı generalleri aklayan kararlara imza atmış savcı değil mi bu?

AK Parti’yi Cemaat’le daha sıkı fıkı, daha yakın ilişkilere icbar edenler tam da bu türden Nuh Mete Yüksel kafalı adamlar değil miydi?

28 Şubat’ı Unuttuk mu?

Protokoldeki bir yetkilinin başörtülü eşi yüzünden subayların apar topar yer değiştirdiği günleri unuttuk mu?

Cumhuriyet Gazetesi’nin “Genç subaylar tedirgin” manşetleriyle çıktığını unuttuk mu?

Çetin Doğan’ın inkâr etmediği, Aytaç Yalman’ın muhalefet edip engellemeye çalıştığı plan seminerler yapılmadı mı bu ülkede? Cumhuriyet mitinglerini unuttuk mu? O mitinglerde yüz binlerce insana AK Parti başa geldiğinden beri bazı gerici doktorların “don üstünden iğne yaptıkları” gibi yalanlar söylendiğini? Abdullah Gül’ü karısının başörtüsünden dolayı istemeyen, “Çankaya’da bir başörtülüye geçit vermeyeceğiz” diye bağırın konuşmacıları unuttuk mu?

AK Parti kapatma davasını unuttuk mu? Yıl 2008, AK Parti Google’dan derpiş edilen gazete haberleriyle derdest edilmeye çalışıldı ve AYM’de yapılan oylamada burun farkıyla kapatılmaktan kurtuldu. Laikliği tehdit eden uygulamalar nedeniyle uyarılıp tazir edilmesi de yanına kâr kalarak.

27 Nisan e-muhtırasını unuttuk mu?

Bütün bunlar sözde “Atatürk Türkiye’si” hedefine varmak için, dini değil de Atatürk’ü istismar edenlerce yapılp sahneye konmadı mı?

Bunları hep hatırlatalım, diri turalım demiyorum. Kimsenin kafasına da kakmayalım. Hatta evet, Atatürk’ü yeniden okuyalım, bu kez anlamaya çalışarak, tecrübelerimizden süzerek okuyalım. Ama eski huzursuzluk ve anlaşmazlıklara son verme, bir iç barış ortamı sağlama arzumuzun zaaf ya da suçluluk duygusundan kaynaklandığı sanılmasın.

Çünkü Gülen’in dini istismar eden bir örgüt kurmasındaki, söylemlerinin taban bulmasındaki en önemli etken “Kemalizm”in sorunlarıdır. Müslümanların değil.

BEŞ KIRILMA

1- "Darbenin paralel yapı tarafından yapıldığı" açıklaması.

Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın tam karşısında olanlar bile bu açıklama üzerine seçilmişlerin yanında -samimiyetle- kenetlendiler.

Bütün partilerin taraftarları "karşı blok" oluşturdu.

Oysa...

Darbeciler "Yurtta Sulh Konseyi" gibi Atatürk'ün "Yurtta sulh cihanda sulh" ilkesine çağrışım yapan bu 3 kelimeyi özellikle seçmiş olmalılar.

Erdoğan karşıtlarının, "beyaz Türkler" diye tanımlanan Atatürkçü laik kesimi de darbe olmasına iliştirilmiş bu üç kelimelik "sloganla" yanlarına çekeceklerini düşünmüşlerdi sanırım.

Daha kısa anlatımla "Erdoğan karşıtları kartını" oynamışlardı.

"TSK içinde küçük bir grup paralel yapı mensupları darbeye kalkıştılar" açıklamasını yapan Başbakan Binali Yıldırım daha kalkışımın başlarında bu tezgâhı bozdu.

Gerçi Atatürkçü laik kesim de elbette darbelere karşıdır ve demokrasinin yanındadır ama Başbakan Yıldırım'ın açıklaması onları alarme etmiştir.

2- Genelkurmay Başkanı Org. Hulusi Akar'ın kendisine "altın tepside" (!!) sunulan, darbenin başkanı olma teklifini hayatı pahasına- geri çevirmesi de çok önemlidir.

Darbeciler TRT'nin her türlü savunmadan yoksun, mücadele eğitimi almamış genç hanım spikerine silah tehdidi altında "ihtilal bildirisi" okuttukları gibi, aynı şeyi Org. Akar'a da yapabileceklerini planlamış olmalılar.

Ama...

Yanıldılar.

Altında Genelkurmay Başkanı ile kuvvet komutanları ve Jandarma Genel Komutanı'nın imzası olmayan bir "TSK idareye el koymuştur" bildirisi çok zayıf kaldı.

Başbakan Yıldırım'ın "TSK içinde küçük bir grup paralel yapının darbe kalkışmasıdır. Bastırılacak ve failleri en ağır şekilde cezalandırılacaktır" seslenişiyle birlikte bu zayıf bildiri havada kaldı.

Kalkışımın "son tükeniş, bir macera" olduğu kanısı anlaşıldı.

Gerek TSK, gerek diğer güvenlik güçlerinde ve halkta "direniş psikolojisi" daha da güçlendi.

3- Bütün siyasi parti liderleri "demokrasinin ve seçilmiş iktidarın yanında yer aldıklarını, darbecilerin karşısında tavır koyduklarını" TV ekranlarından açıkladılar.

Darbe kalkışmcıları kime / kimlere dayanacaklardı?

Cascavlak ortada kalakaldılar.

4- Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan'ın CNN'de Hande Fırat'ın cep telefonuna (facetime) bağlanması ise "belirleyici" oldu.

Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın serinkanlı, kesin kararlı, özgüvenli görüntüsü etkileyiciydi.

"Her görüşten Türkiye insanını, caddelere, meydanlara, havalimanlarına gitmeye ve darbe kalkışmcılarının önüne dikilmeye/ direnişe" çağırması "savunmadan karşı hücum" geçişi başlatan stratejik hamleydi.

Ve...

Kendisinin de "birkaç saat içinde İstanbul'a geleceğini" açıklaması her kesimde psikolojik rahatlama etkisi yaptı.

Moral çökertmek amacıyla dolaşıma sokulan "Cumhurbaşkanı saklanıyor, kaçacak" gibi söylentileri Erdoğan bıçak gibi kesmiş oldu.

Hele uçağının İstanbul'a inmesi ve sonrasında kameralar önünde yaptığı açıklama "Darbecilerin sonu geldi" inancını yerleştirdi.

Zaten, cuntacıların panikleyerek, kıyıma geçmesi de işte bu "belli olan yakın sonun" çılgınca çırpınışlarıydı.

5- Başta İstanbul ve Ankara olmak üzere Türkiye'nin her yerinde, her görüşten insanlarımız sel suları gibi caddelere, meydanlara kritik devlet kurumlarının bulunduğu binaların önüne, havalimanlarına darbecilerin odaklandığı askeri tesislere aktılar.

Darbe kalkışmcıları bu insan sellerinin ortasında yapayalnız ve çaresizdiler.

Köksüz gövdeleri bu sel sularında sürüklendi. '

.....

Hiç kuşkusuz darbenin bastırılmasında TSK'nın büyük çoğunluğu, polis güçleri ve nice isimsiz kahramanlar, şehitler, yaralılar var.

Onların önünde de saygıyla eğiliyorum.

Güneri CİVAOĞLU / Milliyet / 21.07.2016

ASIL HEDEF TÜRKİYE

Ortalık karışık. Gerçekten çok karışık... Bilgi kirliliği tavan yapmış durumda. Her kafadan bir ses çıkıyor. Kim ne diyor, anlamakta zorlanıyorum. Çok sevdiğim bir dostum koşuşturma arasında karşıma dikildi.

"Hatırlıyor musun, 2 hafta önce tehlikenin yaklaştığını söyledin..." dedi. Beni takip edenler bilir ki son yazılarımda sık sık "Bir olalım. Bütün olalım. Kimsenin bir yere gittiği, tehlikenin geçtiği yok. Herkes kapının hemen önünde..." diye yazdım...

Benim için hiç sürpriz değildi. Başka kaynaklardan da TEMMUZ'un sıkıntılı geçeceği söylenmişti. Tabii her şeyi yazamıyorsunuz. Bazen sadece işaret vermek durumunda kalıyorsunuz.

Neyse konuya geçelim...

Olaya girelim.

Büyük kumpaslardan biri olan İzmir CASUSLUK DAVASI tersine döndü ve iki AMİRAL için zor günler başladı. Tümamiral Mustafa Zeki Uğurlu ve Tuğamiral Ali Suat Aktürk'e yakalama kararı çıktı. Bu bir MİLATTI. Arkasının geleceği herkesin bildiği bir SIR 'dı. Düşmeye bu noktada basıldı.

Öncelikle şunu bilmemiz gerekiyor.

Paralel Yapı'nın ordunun içinde dal budak saldığı doğru. Ama bu darbe girişimi kesinlikle ve kesinlikle Paralel Yapı'nın tek başına kalkıştığı bir durum değil. Eğer olayı böyle görürsek büyük yanılgı içine düşeriz. Olan biteni anlamakta zorlanırsınız. İsimlere girmeyi sevmediğimi bilirsiniz! Çünkü bu sistemde kişilerin hiçbir önemi yoktur. Gördünüz işte, Erdoğan'ın YAVERLERİ bile malum yapının üyesi çıktı. Bilen biliyordu!

Devam edelim...

Genelkurmay Başkanı Org. Hulusi Akar birlikte çalıştığı ekibini seçiyor.

Özel kaleminden emir subayına kadar herkes malum yapının içinde...

Burada sorular başlıyor! Koskoca orduda güvenilecek insan nasıl bulunamıyor! Genelkurmay'daki trafik haliyle bu isimler tarafından gerekli yerlerle paylaşıyor. Bu da SIR değil! Ama bir şey yapılmadığı da gerçek. Devlet malum yapıyla mücadele ediyor ama en tepelerin yanında bu isimler var. Sizce garip değil mi?

İnanın isimlere girmek istemiyorum. Çünkü anlaşılması çok ama çok zor olaylar var! Ne hikmetse adam seçmeyi bilmiyoruz. Hem de hiç!

Dahası var!

Türkiye genelinde bunca birlik hareket için ayağa kalkmışken karargaha nasıl bilgi akıyor?

Kim engelliyor? Emir subayı mı?

Özel kalem mi?

Olabilir! Ama bunlar niye var ki! Neden bunlarla çalışılıyor!

Devam... Yer değiştiren bunca asker var! Soru soran yok! Ki kendi içindeki işleyişler anında karargaha düşer! Bilgi verilir.

Gelelim asıl meseleye...

Eğer ordu darbe yapacaksa önce PARAYI bulmak zorunda. İstanbul sermayesi ve televizyonları DARBENİN KARŞISINDA durdu.

En azından öyle göründü. Gece yarısı da olsa kalkışma atlatılmış da olsa CNN'e bir grup asker girdi! Bu da garipti! İstanbul sermayesi DARBENİN içinde değildi. Olsaydı şimdi onlarca işadamı tutuklanırdı. Görmedik.

Ama para işini birilerinin çözmesi gerekiyordu! Kimdi bunlar? Kaç kez yazdım, söyledim hatırlamıyorum. Türkiye içindeki her önemli olayın kaynağı DIŞARISIDIR!

Bazıları şimdi görmüştür sanırım...

Bu darbe davulla zurnayla geldi!

Brüksel'i basıp ortalığı kan gölüne çeviren CIA, aynısını gelip İstanbul Atatürk Havalimanı'nda yapmadı mı?

Nice'yi kamyonla cehenneme çeviren CIA, aynısını terör örgütü üzerinden Ankara'da ve Güneydoğu'da yapmadı mı!

Yaptı. Peki neden?

İşte önemli yer burası!

Biraz geri gidelim. Suriye'de uçağımız düşürüldü. Esad'ın haberi bile yoktu uçağın düştüğünden. Amaç bizi Suriye'ye çekmekti. Girseydik arkamızda kimse olmayacaktı. Büyük çöküş başlayacaktı. Altında kimin kalacağı belli olmayacaktı. Aradan zaman geçti, bu kez ters operasyonla RUS UÇAĞI vuruldu.

Amaç yine aynıydı. Bölgeden ve dostlardan uzaklaştırılmak isteniyorduk.

Sınır ötesi bir harekâta özellikle İÇERİDEN vurulacaktık.

İkincisinde hesap tutar gibi oldu.

Ruslar sırtını döndü. Büyük planda Rusya 50-60 milyonluk butik güç olarak düşünülüyordu. Çin'in de Ortadoğu ve Afrika'dan uzak tutulması isteniyordu.

CIA ya da Pentagon bizim rejimimizle ilgilenmez. Kimin yönettiği umurlarında bile değildir. "DIŞ POLİTİKADA ONLARLA BİRLİKTE MİYİZ?

DEĞİL MİYİZ" e bakarlardı. Biz ayrıldık. Kendi haklı gerekçelerimizle ayrı düştük. Masada çözemedik. İkna olmadılar. Ankara da geri adım atmadı.

"Önce Türkiye" dedi.

En son Muhammed Ali'nin cenazesinde bunu birebir yaşadık. Hiçbir AMERİKALI yetkili gelip Türkiye Cumhurbaşkanı'nı karşılamadı.

Sabah indiğimiz Amerika'dan akşam ayrılmak zorunda kaldık.

İlişkiler kopmuştu. Onarmak da kolay değildi.

Tablo böyleydi! Ankara eski Ankara değildi, söylenileni yapmıyordu.

Amerika İSLAM'ı yücelten bir lider istemiyordu. SİSİ bunun için getirilmişti. CIA 'ya, yani oyunu kuranlara göre, SİYASAL İSLAM aynı zamanda terörün de kaynağıydı. Bu nedenle MİT TIR'ları durduruldu. Bu oyuna malzeme bulmak için kumpas kuruldu.

Daha önce DARBE SENARYOSU denilen ne varsa hepsini 15 TEMMUZ' da gördük. Uçaklardan helikopterlerden atılan bombalarla gördük! Şehit edilen insanlarla gördük!

Tankların saçtığı dehşetle gördük!
Paralel Yapı'ya girmiyorum. Çünkü oyunu kuranlara bir KÖTÜ ÇOCUK lazımdı! Şimdi bütün kötülüklerin anası bunlar. Ama gerçek böyle değil. Orduda sayıları fazla. Biliyorum. Zaten bilmeyen yok. Fakat DIŞARISI yani BÜYÜK DENGE izin vermeden hiçbir asker darbeye kalkamaz.
1960'ı, 1971'i, 1980'i kim yaptı!
Dün de bugün de kullanacak adam bulurlardı.

AKILLI OLALIM...

İslam'ı yücelten bir Ankara istemeyen Amerika, NATO üzerinden hem Paralel Yapı'yı hem Erdoğan'ı tasfiye etmek istiyordu... Paralel CANLI BOMBA olarak kullanılıyordu.

Ordu da peş peşe gelen fırtınalarla eridi. Erozyona uğradı. Kimse gidip artık asker olmak istemiyordu. Bu noktaya geldik. Oysa Amerikalılar en güçlü ve vazgeçilmezimiz olarak Silahlı Kuvvetler'i götürdü. Ama son saldırıdan onlar da nasibini aldı. Hem Erdoğan hem de milletle yan yana getirdiği ORDU, kimse söylemese de, NATO'nun hedefiydi!

Umutsuz olmak istemem. Değilim de... Ama DIŞ POLİTİKADA bu adamlarla ortak bir yol bulamazsak saldırılar artacak. Bu işlere kalkışacak çok isim var. Liste verecek değilim. Dünya üzerindeki yerimizi BAĞIMSIZ olarak belirlemeye kalktığımız anda gelirler... Geliyorlar da...

Erdoğan gibi bir liderle daha önce hiç çalışmadılar. Alışık değiller. Bir DENGENİN içinde olmakta büyük fayda var. Son olayda el uzattığımız DOSTLARIMIZIN yanımızda olmadığını da gördük. Olamazlardı da...

Hep böyleydi zaten! Hep yalnızdık.
Şimdi de öyleyiz. Bir MİLLET bir ERDOĞAN var!

Bir NATO operasyonu karşı karşıyayız... Belki de John Kerry'nin dediği gibi NATO'DAN ATACAKLAR!
Ankara, Amerika'nın özellikle KÜRT MESELESİNDE kurduğu oyunu istemedi! Haklı olarak sınırların değişmesinde rol almak istedi.

Ortadoğu'yu biz olmadan çözemiyorlar.
Bu nedenle önce bizi ÇÖZMEK istiyorlar...
Hiç olmadığı kadar kenetlenmeliyiz...
Meydanları boş bırakmamalıyız...
Unutmayın! Başka dostumuz yok.

NOT 1: Askeri Liseler ve Harp Okulları bile işin içindeyken, olan biteni KÜÇÜK BİR GRUBUN KALKIŞMASI olarak görmeyin! Benden söylemesi!

NOT 2: Eğer ikinci dalga gelecekse, orada rol alacaklar da belli! Nasıl birinci dalga bizi şaşırtmadıysa ikincisi de şaşırtamaz.

NOT 3: Fırsattan istifade içeride Avrupa'ya yakın güçler, tasfiye için düğmeye asılmış durumda. Bu, ikinci saldırıyı hızlandırmaktan başka işe yaramaz...

Ergün DİLER / Takvim / 19.07.2016

15 TEMMUZUN ANATOMİSİNİ ÇIKARMAK

Darbelerin anatomisini çıkarmak, tekrarlarına karşı hazırlıklı olmayı sağlar öncelikle. Darbe niyeti olanlar da netice almak için okumaya çalışırlar başarılı- başarısız darbe girişimlerini.
15 Temmuz'u çözmeliyiz.

TBMM Darbeyi Araştırma Komisyonu, devleti arındırma operasyonlarında kriter olarak kullanılan kelimeyi ödünç olarak alırsak “**iltisaklı**” kişileri dinleyerek anatomiyi çıkarmaya çalışıyor.

Öyle ki “**14 Temmuz günü orduda hareketlenmeler olduğunu Ankara'ya bildirdik**” diyen Putin'in danışmanı Rus stratejist **Aleksandr Dugin**'i bile dinleyecek.

Bir ara, eski genelkurmay başkanlarından **İlker Başbuğ**, CNN Türk'teki programda, “**Üç grup var darbe sürecinde**” demiş, onları şöyle açıklamıştı: “15 Temmuz kalkışmasının arkasında planlayan, yöneten, kurgulayan ana isim **Cemaat**'tir. İkincisi büyük bir ihtimalle anında yapması gereken hareketi yapmayanlar, gecikenler, **tereddüde düşenler**... Bunlar cemaatçi mi hayır. Böyle bir grup da var bunların içinde. Üçüncü grup ise cemaatçi olmamasına rağmen buradan **istifade etmek isteyen bazı insanlar** olabilir” demişti.

Aynı şekilde “Bu kalkışmada **dış destek de var**. Olmaması işin tabiatına aykırı. Gülen nerede yaşıyor. **ABD**'de. Orada o imkânları sağlayan kim? **CIA**. Bu istihbarat örgütü ona ABD'de kalma iznini boşuna mı vardı. İstihbaratın onu kullanmayacağını mı düşünüyorsunuz” tespitini paylaşmıştı.

Alın size “Anatomi” nin parçaları. Bunları tespit etmeden darbe yapılanması çözülebilir mi? Amerika nerede durdu, AB nerede durdu? Amerika hala ne bekliyor **Fethullah Gülen**'den... Bu kanlı girişimin tahlilini yaparken, tabii ki ona yönelik “**milli direniş**” in nasıl gerçekleştiğini okumak gereği de var.

Türkiye, çok partili hayata geçtiğinden bu yana örtülü - açık askeri müdahaleler yaşamış. Kimisi devletin iç müdahaleleri ile önlenmiş. Kimisi netice almış. Millet bu darbeler karşısında genelde içten tepkili ama “boyun eğme” ya da “uzun vadede hesaplaşma” tavrında. Evet, darbe sonrasında darbe iradesinin zıddına bir siyasi tavır geliştiriyor ama bu arada darbe de ilk siyasi hedefini gerçekleştiriyor. Başbakan, Bakanlar asılıyor, Cumhurbaşkanı, Başbakan sürgüne gönderiliyor, Meclis kapatılıyor, partiler kapatılıyor vs... Bunlar yaşanmış.
Demirel'in “**Ne yapsaydım şapkamı alıp gitmekten gayri. 27 Mayıs'tan sonra Başbakanlar odalarında hep bir idam sehpasının gölgesini görmüşlerdir**” sözü yadırgatıcı değil.

15 Temmuz'da bir millet direnişi gerçekleşti. **Tayyip Erdoğan**'ın öncülüğünde...

15 Temmuz'u okurken, Ak Parti kadrolarının, bir süre önce **Abdülkadir Selvi**'nin sütununa “**AK Parti darbe provası yaptı mı?**” başlığı ile yansıyan ve Teşkilatlandırma Başkanı **Mustafa Ataş**'in açıklamalarını içeren direniş öyküsünü değerlendirmek gerekiyor.

Ahmet TAŞGETİREN / Star / 30.10.2016

BU NASIL MİLLETMİŞ

15 Temmuz 2016, bir darbe girişimi olduğu için değil, bir millet sokaklara inerek, darbeyi önlediği için tarihi bir gündür. Bu tarih, bir grup gözü dönmüş askerın, özgürlüğümüze akıl almaz saldırı yaptığı için değil, milletin kendini tankın önüne atarak, özgürlüğüne sahip çıktığı için hatırlanacak.

.../...

Nasıl bir milletmiş! Hani, öyle hamasetle söylenecek bir söz değil bu.

Kâğıt üzerinde yazılacak bir şey değil. Büyük hayranlığı ifade eden, 'nasıl bir milletmiş' cümlesi, 15 Temmuz gecesi sokakta yazıldı.

.../...

'Bu nasıl bir milletmiş' sözü, Ankara ve İstanbul'da çıplak elleriyle silahlı isyancılara karşı direnen milletin ruhunu görenler tarafından söylenmiştir.

Nasıl bir direniş ruhuymuş! Nasıl bir meydan okumadır! Bu nasıl bir kahraman milletmiş!

Bu sözü ancak, Boğaziçi Köprüsü'nde tankı durdurmak için canını feda eden o milleti görünce söyleyebilirsiniz.

.../...

'Tankın üstüne çıkarız', öyle kuru bir söz değilmiş. 'O söz öyle kağıda yazılmaz, böyle tankın üzerine yazılır' dedi bu millet. İşte o tankın üzerine, kanıyla "İrademe dokunamazsın" diye yazan bir milleti görünce şöyle diyorsunuz: Bu nasıl cesur bir milletmiş! Bu nasıl serdengeçti bir milletmiş! Bu nasıl güçlü bir milletmiş!

.../...

Dün sokaklarda, neden her milletin tarih yazamadığını, niçin bu milletin tarihi değiştirebildiğini bir kez daha anladık. Dün bir milletin kendi kaderini, kendi geleceğini, kendi hayatını, o muhteşem iradesiyle nasıl belirlediğini gözlerimizle gördük. Öyle lafla değil, canıyla, kanıyla iradesine, özgürlüğüne, ülkesine, devletine ve kaderine sahip çıkan bir milleti görünce şöyle dedik: Bu nasıl muhteşem bir milletmiş!

Bu nasıl kahraman bir milletmiş! Bu nasıl özgür ruhlu bir milletmiş!

.../...

Bu gecenin hikâyesi tam olarak henüz anlatılmadı. Saraçhane'de, Belediye binasında

Boğaziçi Köprüsü'nde, Vatan Caddesi'nde, Kızılay'da, Genelkurmay Başkanlığı önünde...

Ve henüz bilemediğimiz nice mekânda direnen bir milletin hikâyesi öyle bir çırpıda anlatılamaz.

161 şehit...

Aralarında Mustafa Varank'ın ağabeyi İlhan Varank, gazetemizin fotoğrafçısı Mustafa Cambaz ile reklamcı Erol Olçak ve oğlu da var.

1440 yaralı...

Onlar kanlarını akıttı. Bunlar yıllarca konuşulacak hikâyeler yazdı.

Bunlar çocuklarımıza anlatılacak bir destanı hayatlarını feda ederek yazdı. Şimdi olay çok sıcak. Şimdi her şey tam olarak bilinmiyor.

Ama bilinecek. Yazılacak. Görülecek.

Ve şu cümleyi tekrar söyleyeceğiz:

Bu nasıl kahraman milletmiş yahu!

Kemal ÖZTÜRK / Yeni Şafak / 17.07.2016

TAÇ GİYEN BAŞ AKILLANIR

Adalet Bakanı Bekir Bozdağ ABD'de. Malum, FETÖ elebaşı Fetullah Gülen'in Türkiye'ye iadesi ile ilgili müzakerelerde bulunmak üzere orada adalet bakanı. Perşembe günü bir panelde konuşan Bozdağ önemli mesajlar vermiş. Bir yandan 15 Temmuz'da neler yaşandığını, öte yandan FETÖ yapılanmasının ne tür bir bela olduğunu bir kez daha anlatmış.

Devletlerin kendine tehdit olarak gördüğü yapıları idari birimlerinden ayıklama hakkı olduğunu, Türkiye'nin tam da bunu yaptığını belirtmiş. Aynı zamanda Türkiye'de 15 Temmuz sonrası ortamda dahi hukukun üstünlüğüne ve adil yargılama hakkına herhangi bir halel gelmediğini örnekleriyle ortaya koymuş.

Bozdağ, FETÖ'nün Hillary Clinton'la yakın ilişkileri olduğu yönünde çeşitli spekülasyonlar olduğu, Clinton başkan seçilirse neler yaşanacağı ile ilgili sorulara orijinal bir cevap vermiş: Taç giyen baş akıllanır! Umarız öyle olur...

İşte Bundan 15 Temmuz Bir Diriliş

Aynı gün 15 Temmuz ve FETÖ ilişkisi üzerine bir başka toplantı da İstanbul'da gerçekleşti. Dünyanın farklı bölgelerinden 70'i aşkın sivil toplum kuruluşunun yöneticileri Marmara Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Raşit Küçük konferans salonunda buluştu.

Açılış ve selamlama konuşmalarının ardından ilk konuşmayı Dr. Esra Albayrak yaptı. Albayrak 15 Temmuz'u nasıl tecrübe ettiğini Marmaris'te ailesiyle birlikte neler yaşadığını net, samimi ve içten bir biçimde anlattı. Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın nasıl dirayetli bir liderlik sergilediğini onun anlatımlarında bir kez daha görmüş olduk. Albayrak, tanıklıklarının ötesinde, dikkate değer analizler yaptı ve dünyanın farklı bölgelerinden gelen muhataplarını FETÖ'nün sadece Türkiye için değil bütün dünya ülkeleri için bir tehdit olduğu konusunda uyardı.

Bence programın en özgün yanlarından biri de dünyanın farklı bölgelerinden İstanbul'a gelen STK temsilcileriyle 15 Temmuz kahramanlarını buluşturma fikriydi. Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın "Bizim bir Sabri'miz var" diye bahsettiği Sabri Ünal konuştu önce. İki kez tankın altına yatan ve kolundan yaralanan gazimiz. Vakur bir edayla söz konusu vatan olunca "Bu ülkede bir Sabri Ünal yok, tankların altına yatacak binlerce Sabri Ünal var" diye seslendi dünyanın farklı bölgelerinden gelen misafirlere. Boğaziçi Köprüsü'ndeki darbeci teröristleri madara eden gazi Safiye Bayat, şanlı bir direniş sergilemiş olan Çengelköy'ün gazi muhtarı Can Cumurcu seslendi salona. 14 yaşındaki Advıyye Gül İslamoğlu konuşurken herkes nefesini tutuyordu. "Beni sırtımdan vurdular. Ama kurşun değil gururla taşıyacağım bir madalya taktılar" dedi gururla. Biroğlu şehit, bir oğlu gazi olan İhsan Ayanoglu karşımızda bir dev oldu büyüdü. Şehit olan oğlu için, **"15 Temmuz'da benim evladımdı, 16 Temmuz'da milletin evladı oldu."** dedi.

İşte bu nedenle 15 Temmuz, bu milletin bir diriliş destanı.

İşte bu nedenle 15 Temmuz sonrasında bu millet, bu ülke daha önce olduğundan çok daha güçlü...

Fahrettin ALTUN / Sabah / 29.10.2016